

Bryssel den 2.5.2017
COM(2017) 256 final

2017/0086 (COD)

Efterlevnadspaket

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om inrättande av en gemensam digital ingång för tillhandahållande av information, förfaranden samt hjälp- och problemlösningstjänster och om ändring av förordning (EU) nr 1024/2012

(Text av betydelse för EES)

{SWD(2017) 211 final}
{SWD(2017) 212 final}
{SWD(2017) 213 final}
{SWD(2017) 214 final}

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

• Motiv och syfte med förslaget

Den inre marknaden är en av Europas viktigaste framgångar och den spelar en central roll för EU:s ekonomi. Den inre marknaden ökar rörligheten för människor, varor, tjänster och kapital och skapar därigenom nya möjligheter för medborgare, arbetstagare, konsumenter och verksamheter, vilket i sin tur omvandlas till nya arbetstillfällen och hållbar tillväxt för Europa. Behovet av att fullborda den inre marknaden har bekräftats av Europeiska rådet upprepade gånger¹.

Att uppnå en fördjupad och mer rättvis inre marknad var en Junckerkommissionens tio huvudprioriteringar, tillsammans med utvecklingen av den digitala inre marknaden. Detta initiativ, vilket fullföljer en nyckelåtgärd som lades fram i strategin för den inre marknaden som antogs av kommissionen i november 2016, befinner sig i skärningspunkten mellan dessa prioriterade områden. Målet är att dra full nytta av de fördelar som nya digitala verktyg kan erbjuda för att hjälpa företag att ta vara på möjligheterna på en marknad med 500 miljoner invånare som vill resa, arbeta och studera fritt inom EU.

Det finns dock betydande hinder för både privatpersoner och företag som vill flytta till, sälja produkter i eller tillhandahålla tjänster i andra EU-länder. Att kunna hitta relevant, korrekt och begriplig information online och att kunna komma åt och utföra administrativa förfaranden online är avgörande för dem som vill utnyttja fördelarna med den inre marknaden, men att utföra dessa saker kan ofta vara invecklat, tidskrävande och dyrt, om det ens är möjligt.

Privatpersoner och företag måste följa nationella lagar när de reser, arbetar, bor eller bedriver verksamhet över gränserna. Därför är det viktigt att de är medvetna om vilka regler som gäller, att de kan hitta rätt tjänster för att få hjälp och att de inte stöter på några onödiga hinder hos nationella förvaltningar när de vill försäkra sig om att de följer gällande regler.

Även om onlineförfarandena finns tillgängliga i hemlandet, händer det mycket ofta att dessa förfaranden inte går att komma åt från andra medlemsländer på ett enkelt sätt.

I ett bredare perspektiv kan öppna, effektiva och inkluderande offentliga förvaltningar som är inriktade på ambitiösa strategier för e-förvaltning och som kan tillhandahålla gränslösa, individanpassade, användarvänliga och obrutna digitala offentliga tjänster innebära stora fördelar för alla europeer. Detta skulle ha stor inverkan på privatpersonernas liv och företagens verksamhet, både i hemlandet och över gränserna. Privatpersoner och företag kan dock ännu inte dra full nytta av de digitala tjänster som borde finnas tillgängliga sömlöst i hela EU. Digital teknik som en integrerad del av moderniseringen av den offentliga förvaltningen kan ge betydande ekonomiska och sociala fördelar för privatpersoner i Europa och för samhället i stort.

En digital omställning av förvaltningen är en av förutsättningarna för att den inre marknaden ska fungera som tänkt.

Den gemensamma digitala ingången kommer att tillgodose dessa behov. Den ger centraliserad tillgång till all information som privatpersoner och företag behöver när de ska utnyttja sin rätt

¹ Se exempelvis rådets slutsatser av den 9 mars 2017.

till rörlighet inom EU. Den ger också full tillgång till onlineförfaranden på ett icke-diskriminerande sätt, vilket innebär att om ett förfarande finns tillgängligt för en medborgare i en viss medlemsstat ska det också finnas tillgängligt för användare från andra medlemsstater. Den innebär också att medlemsstaterna måste skapa full onlinetillgång till de viktigaste och mest använda förfarandena. Den utgör ett starkt incitament för medlemsstaterna att anta långtgående gränsöverskridande och nationella strategier för e-förvaltning, så att privatpersoner och företag i EU kan dra full nytta av de tekniska framsteg som finns tillgängliga.

Digitaliseringen har radikalt ökat potentialen för att kunna minska tidsåtgången och sänka kostnaderna för inhämtning av information och utförande av administrativa förfaranden. I dag förväntar sig privatpersoner och företag att offentliga förvaltningar kan erbjuda lika användarvänliga och intuitiva onlinelösningar som de som finns inom den privata sektorn.

Snabbare, billigare och mer användarinriktade digitala offentliga tjänster bidrar till mer konkurrens och gör att fler vill bo, arbeta och investera i EU. Att kunna hitta relevant, korrekt och begriplig information online och att kunna komma åt och utföra administrativa förfaranden är avgörande, för både privatpersoner och företag.

Företag lägger ofta en stor del av sina personalresurser på att sätta sig in i de regler och förfaranden som gäller för att de ska kunna bedriva sin verksamhet. Större företag kan anställa särskild personal som samlar in information och utför de aktuella förfarandena. För små och medelstora företag samt nystartade företag kan detta utgöra ett betydande hinder. Enligt en nyligen genomförd studie skulle företag kunna spara 170 miljoner euro årligen om åtta centrala förfaranden fanns helt tillgängliga online, också för användare över gränserna. Enligt en nyligen genomförd studie² skulle företag kunna spara mellan 11 och 55 miljarder euro årligen om det fanns högkvalitativ och lättillgänglig information online när företagen gör efterforskningar på nio affärsområden innan den gränsöverskridande verksamheten inleds. På en inre marknad med 28 medlemsstater stiger kostnaderna för insamling av information snabbt och påverkar mindre företag i oproportionerlig utsträckning, vilket ofta kan avskräcka dem från att utforska möjligheterna utanför den egna marknaden.

Även för privatpersoner kan det vara svårt att få korrekt och aktuell information vid praktiska ärenden i gränsöverskridande sammanhang, exempelvis när det gäller att registrera sig som bosatt, få sina kvalifikationer erkända, skriva in barnen i skolan, registrera bilen, få ut pensionen osv.

Företag och privatpersoner förväntar sig och har rätt till korrekt, fullständig och aktuell information. Svaren måste komma i god tid och vara funktionsdugliga för att vara till nytta. Dessutom är det särskilt viktigt att ha tillgång till information på olika språk när det gäller gränsöverskridande verksamhet.

Att hitta tydlig och utförlig information om vilka krav som gäller är bara första steget. Administrativa förfaranden måste utföras för att man ska kunna uppfylla kraven. En digitalisering av viktiga förfaranden minskar kostnaderna för att följa reglerna och ökar överensstämmelsen med gällande regler.

² Study on information and assistance needs of businesses operating cross-border within the EU, Final Report, april 2017.

Specifika praktiska hinder som rapporterats av privatpersoner och företag måste lösas när det gäller tillgången till onlineförfaranden och information från andra medlemsstater. Vissa exempel värda att notera är att information och formulär inte finns tillgängliga på flera språk, att formulärfält bara godtar nationella uppgifter, att endast nationella identifikationsmedel gäller och att betalningar av avgifter eller återbetalningar endast godtas genom nationella betalningssystem.

En annan betydande och ofta rapporterad stötesten rör gränsöverskridande överföring av bevis som del av ett förfarande. Medlemsstaterna kräver ofta översatta och bestyrkta handlingar eller uppgifter, främst från utländska sökande. Vissa medlemsstater har redan infört egna nationella lösningar enligt ”engångsprincipen”, där uppgifter utbyts internt mellan nationella basregister, men digitaliseringsprocessen är inte färdig än. Dessa utbyten är dessutom inte möjliga över gränserna i nuläget.

Slutligen känner 92 % av konsumenterna och företagen inte till några onlinetjänster på europeisk nivå som de kan vända sig till om de stöter på problem. Sådana tjänster utnyttjas mycket sällan i dagsläget. Tjänsterna är fragmenterade, är av ojämn kvalitet och saknar ofta möjligheter för användarna att lämna synpunkter.

EU har redan tidigare vidtagit ett antal åtgärder för att hantera alla dessa frågor, men då oftast ur ett sektorsvist synsätt, såsom gemensamma kontaktpunkter för tjänster, för varor (kontaktpunkterna för produkter och byggprodukter), för yrkeskvalifikationer (rådgivningscentrum för yrkeskvalifikationer), för konsumentfrågor (konsumentcentrum) osv. Dessa tjänster är vanligtvis inte sammanlänkade och deras snäva fokus innebär att användarna mestadels inte känner till dem och kanske inte hittar dem när det behövs. Det nuvarande utbudet av onlineinformation, hjälptjänster och onlineförfaranden för privatpersoner och företag saknar ett tydligt fokus på användarens behov.

Behovet av att lösa ovanstående frågor på ett systematiskt och effektivt sätt har ofta tagits upp och har ett starkt stöd hos medborgarna, företagen och medlemsstaterna:

- I 2014 års rapport från högnivågruppen för företagstjänster³, i Europaparlamentets resolutioner och i flera av kommissionens meddelanden har det efterlysts ett mer utförligt och användarvänligt informations- och hjälppaket till företag som vill ta sig fram på den inre marknaden. De har föreslagit förbättrade versioner av befintliga plattformar och kontaktpunkter, eller föreslagit mer radikala sammanslagningar av allt detta till en enda kontaktpunkt.
- I rådets (konkurrenskraft) slutsatser från mars 2015 om politiken för den inre marknaden manades det till ett politiskt åtagande för ”att stärka och rationalisera sådana inre marknadsverktyg (...) i syfte att bättre tillgodose företagens och medborgarnas behov i samband med deras gränsöverskridande verksamhet”. Denna uppmaning upprepades av rådet (konkurrenskraft) i februari 2016, vilket dessutom välkomnade ”idén om en gemensam digital ingång som särskilt skulle inriktas på behoven hos nystartade företag”.
- I kommissionens strategi för den digitala inre marknaden och strategi för den inre marknaden för 2015 tillkännagavs avsikten att ta itu med ovanstående frågor med hjälp av en gemensam digital ingång, vilken också har en framträdande plats i EU:s

³ High level group on business services, Final Report, april 2014.

handlingsplan för e-förvaltning⁴, som fastställer åtgärder för att påskynda den digitala omvandlingen av offentliga tjänster.

- I januari 2016 efterlyste Europaparlamentet att man skulle utveckla en övergripande gemensam digital ingång som en gemensam genomgående digital process för att kunna bilda och driva företag i hela EU, från bildande av ett företag via internet till domännamn, utbyte av information om överensstämmelse, erkännande av e-fakturor, anmälan av skatter, ett förenklat momssystem på internet, internetinformation om produkters överensstämmelse, utstationering av arbetstagare, konsumenträttigheter, tillträde till nätverk för konsumenter och näringsliv samt anmälningsförfaranden och tvistlösningsmekanismer.
- I juni 2016 avgav Refitplattformen (som bestod av företrädare för företag, arbetsmarknadens parter, civilsamhället och medlemsstaterna) ett yttrande med rekommendationen att skapa en gemensam kontaktpunkt med tydlig information och samordnade tjänster för företag i varje medlemsstat till hjälp för företag som är verksamma på den inre marknaden, och att fastställa de minsta gemensamma kvalitetskriterierna för innehållet, funktionssättet och integrationsnivån för varje portal i den gemensamma digitala ingången.
- I 2017 års rapport om EU-medborgarskapet som offentliggjordes i januari 2017 ses den gemensamma digitala ingången som en prioritering när det gäller EU-medborgarskap.

Detta initiativ svarar på dessa uppmaningar till åtgärder och har en hög ambitionsnivå. Det syftar till att ge en tydligt förbättrad tillgång, kvalitet och tillgänglighet online när det gäller information, hjälptjänster och förfaranden som är av betydelse för privatpersoner och företag i EU, i synnerhet när de vill verka och flytta inom den inre marknaden. Initiativet bygger på ett nära samarbete mellan kommissionen och medlemsstater för att få till stånd ett effektivt och stegvist genomförande av de olika kraven i projektet.

Kommissionen och medlemsstaterna kommer att ansvara för att informera om regler, rättigheter och skyldigheter på de viktigaste områdena som identifieras i denna förordning.

Dessutom kommer medlemsstaterna att bli tvungna att erbjuda ett antal viktiga förfaranden helt online och göra dem helt tillgängliga för gränsöverskridande användning i EU enligt en överenskommen tidsplan. Detta kommer att minska den administrativa bördan betydligt och avlägsna de oproportionerliga hinder som står i vägen för privatpersoner och företag när de ska följa de regler som gäller i andra medlemsstater än den egna.

Att det blir lättare att efterleva reglerna kommer i sin tur att gynna myndigheter genom effektivitetsvinster. En helomfattande övergång till onlineförfaranden bidrar till en modernisering av den offentliga förvaltningen och skapar stora kostnadsbesparingar, enligt vad flera medlemsstater har rapporterat efter det att de har genomfört nationella digitaliseringsprojekt⁵. Detta krav på digitalisering påverkar inte på något sätt de befintliga materiella reglerna och kraven, men ökar insynen i dem och gör det lättare att följa regler och förfaranden på både nationell nivå och EU-nivå.

⁴ EU:s handlingsplan för e-förvaltning för 2016–2020. Snabbare digital omvandling av förvaltningar. Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén, COM(2016) 0179 final, 19.4.2016.

⁵ Se avsnitt 6.2.3 i konsekvensbedömningen.

Informationen, hjälptjänsterna och onlineförfarandena kommer att behöva uppfylla tydliga och operativa kvalitetskriterier. I synnerhet ska det finnas information tillgänglig på minst ett officiellt EU-språk utöver det nationella språket eller de nationella språken för privatpersoner och företag. Särskilda rutiner kommer att införas för att säkerställa att utformningen av den gemensamma digitala ingången blir användarcentrerad, även insamlingen av synpunkter från användarna.

För att säkerställa ett effektivt genomförande av den gemensamma digitala ingången kommer en samordningsgrupp att skapas som ska utgöra ett forum för samarbete mellan kommissionen och medlemsstaterna. Genom att användarupplevelsen förbättras påtagligt kommer initiativet att höja medborgarnas och företagens förtroende för den inre marknaden. Digitaliseringen av förfaranden, tillhandahållande av korrekt och tillförlitlig information samt enklare tillgång till hjälptjänster kommer att göra gränsöverskridande utbyten smidigare, skapa effektivitetsvinster och minska byråkratin, vilket i sin tur bidrar till att skapa nya arbetstillfällen och tillväxt.

Förenlighet med befintliga bestämmelser inom området

(a) Tillgång till onlineinformation

I tjänstedirektivet⁶ finns redan en rättighet om tillgång till information för både leverantörer och mottagare av tjänster. Information om exempelvis vilka krav som gäller tjänsteleverantörer i varje medlemsstat måste finnas tillgänglig online genom de gemensamma kontaktpunkterna. I stadgan för de elektroniska gemensamma kontaktpunkterna enligt tjänstedirektivet som godkändes av rådet 2013 uppmanades medlemsstaterna att anta en användarcentrerad hållning i fråga om att tillhandahålla information genom de gemensamma kontaktpunkterna så att alla viktiga områden för företag omfattas, bl.a. moms, inkomstskatt samt social- och arbetsrättsliga krav.

E-juridikportalen Ditt Europa, informationsportalen om EU-moms och det europeiska nätverket för arbetsförmedlingar (Eures) tillhandahåller redan omfattande information som gäller medborgares, företags, arbetstagares och konsumenters rättigheter och skyldigheter på den inre marknaden och på det rättsliga området.

Detta förslag bygger på dessa befintliga tjänster. Medlemsstaterna kommer att behöva tillhandahålla tillförlitlig, tydlig och begriplig information online om vilka regler och krav som gäller i deras jurisdiktion till privatpersoner och företag som vill utnyttja sina rättigheter på den inre marknaden. Det påverkar inte på något sätt de befintliga materiella reglerna för de politikområden som informationen gäller, utan kräver bara att medlemsstaterna skapar full insyn i tillämpliga regler.

(b) Tillgång till tjänster för hjälp och problemlösning

Olika kontaktpunkter och problemlösningssystemer har inrättats på grundval av EU-akter för att hjälpa privatpersoner och företag att utnyttja sina rättigheter på den inre marknaden. Detta initiativ ska hantera den nuvarande fragmenteringen och bristen på medvetenhet genom att göra hjälp- och problemlösningstjänsterna lättare att hitta och komma åt och genom att säkerställa att alla tjänster som finns tillgängliga genom ingången håller en viss minimistandard.

⁶ Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/123/EG av den 12 december 2006 om tjänster på den inre marknaden (EUT L 376, 27.12.2006, s. 36).

(c) Tillgång till onlineförfaranden

Enligt tjänstedirektivet måste medlemsstaterna se till att alla förfaranden och formaliteter som rör tillgången till och utövandet av tjänsteverksamhet kan utföras online genom tillämpliga gemensamma kontaktpunkter eller hos berörda myndigheter (artikel 8). I direktivet om yrkeskvalifikationer⁷ (artikel 57 a) anges samma skyldigheter i samband med uppfyllande av krav och utförande av förfaranden och formaliteter när det gäller frågor som omfattas av detta direktiv.

Detta förslag förbättrar inre marknadsdimensionen för onlineförfaranden som redan fastställts av medlemsstaterna på grundval av dessa direktiv eller andra tillämpliga nationella lagar eller EU-lagar genom att kräva att medlemsstaterna gör det möjligt för privatpersoner och företag att få full tillgång till sådana förfaranden från andra medlemsstater och genom att fastställa huvudvillkoren för att säkerställa sådan gränsöverskridande tillgänglighet.

I och med detta initiativ krävs också att medlemsstaterna säkerställer att viktiga förfaranden av allmän betydelse för privatpersoner och företag som fastställs av denna förordning finns helt tillgängliga online, även för gränsöverskridande användning. Det säkerställer också att användare kan begära att bevis ska utbytas elektroniskt mellan berörda myndigheter i olika medlemsstater.

Bland dessa förfaranden är registrering av affärsverksamhet av särskild betydelse för företag. Det omfattar dock inte förfaranden för bildande av företag eller firmor som juridiska personer. Såsom tillkännagivits i strategin för den inre marknaden⁸ och EU:s handlingsplan för e-förvaltning har kommissionen tagit med ett initiativ i sitt arbetsprogram för 2017⁹ för att främja digitala lösningar på ett helomfattande sätt under ett företags hela livscykel, bland annat förfaranden för onlineregistrering av affärsverksamhet. Kommissionen utför för närvarande det förberedande arbetet med detta bolagsrättsinitiativ, och det planeras att de aktuella onlineförfarandena kommer att kopplas till ingången när de har fastställts på grundval av bolagsrättsinitiativet.

Denna förordning kommer att kräva en fullständig digitalisering av front office (gränssnittet mellan privatpersoner eller företag å ena sidan och nationella förvaltningar å andra sidan – kan exempelvis vara ett onlineformulär som ska fyllas i). Den kommer inte att påverka funktionssättet för back office (de ytterligare stegen i förfarandet som sker inom och mellan nationella förvaltningar) eller innehållet i några förfaranden som fastställts på nationell nivå, dvs. de olika stegen eller behörigheterna för berörda nationella myndigheter eller lokala och regionala myndigheter. De nödvändiga justeringar som måste göras till följd av detta initiativ kommer endast att handla om digitaliseringsprocessen av förfarandena och om avlägsnande av hindren för att komma åt dem över gränserna.

⁷ Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/36/EG av den 7 september 2005 om erkännande av yrkeskvalifikationer (EUT L 255, 30.9.2005, s. 22).

⁸ Att förbättra den inre marknaden – bättre möjligheter för individer och företag. Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén, COM(2015) 550 final, 28.10.2015.

⁹ https://ec.europa.eu/commission/work-programme-2017_en

Tillgången till onlineförfaranden och digitaliseringen av förfarandena kommer att stödjas av eIDA-förordningen¹⁰, vilken kräver att medlemsstaterna från september 2018 erkänner e-legitimationer som anmälts av andra medlemsstater. Detta kommer att avlägsna ett av de nuvarande hindren för användare som vill komma åt e-förfaranden i andra medlemsstater.

- **Förenlighet med unionens politik inom andra områden**

Detta initiativ bidrar till det strategiska målet för den digitala inre marknaden om att modernisera den offentliga förvaltningen för att uppnå gränsöverskridande samverkansförmåga och underlätta interaktionen med privatpersoner, vilket också återspeglas i handlingsplanen för e-förvaltning. Initiativet överensstämmer med kommissionens mål i den digitala omvandlingen om att skapa effektivt webbinnehåll och undvika ytterligare fragmentering som orsakas av nya portaler och kontaktpunkter. Det ligger i linje med rekommendationerna i den europeiska interoperabilitetsramen.

Förslaget bidrar till genomförandet av initiativet för nystartade och expanderande företag, vilket främjar företagets tillväxt genom att förbättra företagsklimatet och minska byråkratin. Små och medelstora företag, i synnerhet de som bedriver verksamhet över gränserna, kommer i större utsträckning än större företag att gynnas av lägre kostnader i samband med informationssökning. De kommer också att gynnas av den enhetligare kvaliteten på den information, hjälp och de förfaranden som finns tillgängliga online. De som bedriver verksamhet över gränserna kommer att ha nytta av onlinetillgång till de förfaranden som är viktiga för dem. Små och medelstora företag kommer dessutom att kunna hitta förfaranden som gäller den inre marknaden enklare och kommer därmed att kunna komma in på nya marknader i EU. Tack vare enklare tillgång till hjälp- och problemlösningstjänster samt ett särskilt återkopplingsverktyg kommer användarna att kunna påpeka problem med regler och myndigheter på ett enkelt och intuitivt sätt på alla EU-språk.

Följande pågående eller planerade initiativ på EU-nivå har betydelse för den gemensamma digitala ingången eftersom de kommer att bidra till informationstillgången eller digitaliseringen av förfaranden:

- Europeiska interoperabilitetsramen kommer genom att den stöder förbättrad samverkansförmåga mellan offentliga förvaltningar i Europa att öka sammankopplingen mellan offentliga tjänster.
- Core Public Services Vocabulary är en gemensam datamodell för beskrivning av viktiga affärshändelser och offentliga tjänster. Den används av medlemsstater för att underlätta översättning av innehåll när de skapar eller uppdaterar sina webbplatser och för att utveckla sökverktyget för den gemensamma digitala ingången för att därigenom öka sökbarheten hos informationen, förfarandena och hjälptjänsterna.
- Företagsregistrens sammankopplingssystem¹¹ säkerställer tillgång på EU-nivå till information om vilka företag som är registrerade i medlemsstaterna och till utbyte av information mellan olika register (i drift från juni 2017).

¹⁰ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 910/2014 av den 23 juli 2014 om elektronisk identifiering och betrodda tjänster för elektroniska transaktioner på den inre marknaden och om upphävande av direktiv 1999/93/EG (EUT L 257, 28.8.2014, s. 73).

¹¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/17/EU av den 13 juni 2012 om ändring av rådets direktiv 89/666/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/56/EG och 2009/101/EG vad avser sammankoppling av centrala register, handelsregister och företagsregister (EUT L 156, 16.6.2012, s. 1).

- Elektronisk sammankoppling av EU:s insolvensregister kommer att ge effektivare förvaltning av gränsöverskridande insolvensförfaranden (från 2019).
- Europeiskt elektroniskt tjänstekort – förslag från kommissionen som antogs i januari 2017¹². Det ska ge ett förenklat elektroniskt förfarande för leverantörer av vissa företags- och byggtjänster som avser att erbjuda tjänster i andra medlemsstater; en central del i det här förfarandet är kommunikation mellan myndigheterna i hem- och värdlandet.
- Europeiska enhetliga upphandlingsdokumentet¹³ är en egenförsäkran om överensstämmelse med krav som rör förfaranden för offentlig upphandling. Den elektroniska versionen har potential att bli en viktig byggsten för genomförandet av ”engångsprincipen” i offentliga upphandlingar.
- Det planerade bolagsrättsinitiativet som ska underlätta digitala lösningar under ett företags hela livscykel såsom anges i kommissionens arbetsprogram för 2017.
- Den planerade utvidgningen av minikontaktpunkten för moms.
- Åtgärder som rör ”engångsprincipen” som en del av åtgärdsplanen för e-förvaltning kommer att underlätta utbytet av information och data mellan medlemsstaternas förvaltningar. Ett första steg i denna riktning kommer att vara ett storskaligt pilotprojekt om de ekonomiska skälen och en bedömning av genomförbarheten för privatpersoner.

2. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORTIONALITETSPRINCIPEN

• Rättslig grund

Artiklarna 21.2, 48 och 114.1 i EUF-fördraget är relevanta för detta förslag om tillnärmning av lagstiftning. Enligt artikel 26.2 ska den inre marknaden omfatta ett område utan inre gränser, där fri rörlighet för varor, personer, tjänster och kapital säkerställs i enlighet med bestämmelserna i fördragen. Genom artikel 21.2 i EUF-fördraget införs en rättslig grund för antagandet av regler som underlättar för EU-medborgare att utöva de rättigheter som avses i artikel 21.1. Artikel 48 utgör rättslig grund för åtgärder inom social trygghet som är nödvändiga för arbetstagarnas fria rörlighet. Om inte annat föreskrivs i fördragen utgör artikel 114 rättslig grund för antagandet av åtgärder i syfte att uppnå de mål som anges i artikel 26 i EUF-fördraget.

Syftet med förslaget är att privatpersoner och företag på ett enkelt sätt ska få tillgång till den information och de förfaranden samt hjälp- och problemlösningstjänster som de behöver för att kunna utöva sina rättigheter på den inre marknaden. Genom detta förslag inrättas därför en gemensam digital ingång, där kommissionen och behöriga myndigheter kommer att spela en viktig roll för att ovanstående mål ska uppnås. Initiativet syftar endast till att få bort diskriminering och minska den administrativa bördan för privatpersoner och företag som är eller vill bli verksamma i andra medlemsstater i full överensstämmelse med nationella regler och förfaranden. Det påverkar inte innehållet eller behörigheten hos sådana regler eller förfaranden.

¹² <http://ec.europa.eu/DocsRoom/documents/20813>

¹³ Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2016/7 av den 5 januari 2016 om fastställande av standardformuläret för det europeiska enhetliga upphandlingsdokumentet (EUT L 3, 6.1.2016, s. 16).

Initiativet har tre syften, och delarna som rör fri rörlighet för personer, social trygghet och målet att skapa en inre marknad och säkerställa att den fungerar när det gäller tillhandahållande av information, förfaranden samt hjälp- och problemlösningstjänster kan inte anses vara av endast underordnad betydelse. Därför bör initiativet baseras på artiklarna 21.2, 48 och 114.1 i EUF-fördraget.

- **Subsidiaritetsprincipen**

Huvudmålet med detta förslag är att förbättra den inre marknadens funktion för alla privatpersoner och företag i EU. Den inre marknaden har inte fullt harmoniserade regler. Utöver de grundläggande principer och områden där man kommit överens om helt harmoniserade regler, måste privatpersoner och företag fortfarande följa nationella regler när de reser, arbetar, bosätter sig eller bedriver verksamhet över gränserna. Därför är det viktigt för att den inre marknaden ska fungera att privatpersoner och företag på ett enkelt sätt kan se vilka regler som gäller i andra medlemsstater än de egna. Det är lika viktigt att förfarandena för att nå överensstämmelse med sådana regler inte medför någon ytterligare större regelbörda för utländska användare, jämfört med inhemska användare.

Dessa mål kan inte uppnås i tillräcklig utsträckning utan åtgärder på EU-nivå. Det nuvarande systemet med informations- och hjälptjänster är inte tillräckligt sammanhängande, eftersom de befintliga verktyg som skapats på EU-nivå inte är tillräckligt sammankopplade eller användarvänliga. Det saknas en gemensam strategi för att säkerställa kvaliteten med hjälp av minimikrav när det gäller kvaliteten. Även om den rättsliga ramen främjar synergier har medlemsstaterna inte utnyttjat dessa i tillräcklig utsträckning, eftersom det saknas bindande skyldigheter.

Med tanke på den inre marknadens gränsöverskridande karaktär och behovet av att hantera den nuvarande situationen i gränsöverskridande sammanhang, kommer EU-åtgärderna att bli mest effektiva när det gäller att minska de kostnader som privatpersoner och företag måste betala när de verkar eller bedriver verksamhet över gränserna.

- **Proportionalitetsprincipen**

Detta förslag utgör en försiktig balans mellan å ena sidan behovet av att låta medlemsstaterna ansvara för att tillhandahålla nationell information, nationella förfaranden samt hjälp- och problemlösningstjänster, å andra sidan behovet av att ta itu med de hinder som med tiden har uppstått för privatpersoner och företag som vill utöva sina rättigheter på den inre marknaden.

De åtgärder som planerats i denna förordning går inte utöver vad som är nödvändigt för att lösa identifierade problem och uppnå identifierade mål. De inledande investeringskostnaderna för att ge bättre täckning för information, för översättningar eller för att fastställa onlineförfaranden kan minskas med hjälp av EU-medel. Dessa startkostnader kommer dessutom att kompenseras genom besparingar inom företag och nationella förvaltningar på lång sikt.

Denna förordning medför inga ytterligare skyldigheter för privatpersoner och företag, eftersom det är helt frivilligt att använda den gemensamma digitala ingången.

- **Val av instrument**

Denna förordning grundar sig på artikel 21.2 när det gäller bestämmelserna om fri rörlighet för medborgare, artikel 48 för bestämmelserna om digitalisering av vissa förfaranden som gäller social trygghet samt artikel 114.1 i EUF-fördraget för alla andra bestämmelser som syftar till att förbättra den inre marknadens funktion genom att tillhandahålla bättre

gränsöverskridande tillgång till information, hjälp, problemlösningstjänster och e-förfaranden. Med utgångspunkt i dessa bestämmelser i fördraget innehåller förslaget också en tillnärmning av lagstiftningen i medlemsstaterna när det gäller kvaliteten på de tjänster som erbjuds till privatpersoner och företag som verkar över gränserna.

3. RESULTAT AV EFTERHANDSUTVÄRDERINGAR, SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

- **Efterhandsutvärderingar/kontroller av ändamålsenligheten med befintlig lagstiftning**

I efterhandsutvärderingen av den befintliga (rättsliga och icke-rättsliga) ramen som gäller den gemensamma digitala ingången har ett antal problem påpekats som rör de individuella tjänsterna och deras brist på ändamålsenlighet, effektivitet och sammanhang såsom ett paket med tjänster för den inre marknaden för privatpersoner och företag.

Ändamålsenligheten hos de befintliga tjänsterna undergrävs av bristen på synlighet och sökbarhet online, en allmän brist på kvalitet och ett konsekvent underutnyttjande. Flertalet konsumenter och företag känner inte till att det finns några hjälptjänster online på EU-nivå.

Tillgängligheten över gränserna är fortfarande begränsad, eftersom informationen på nationell nivå ofta är ojämnt spridd eller endast finns på det nationella språket och förfaranden som finns tillgängliga online för nationella användare ofta inte kan utföras online av utländska användare. Kvaliteten och användarcentreringen varierar dessutom mycket bland de olika tjänsterna.

Kvalitetskriterierna för de tjänster som skapats genom bindande EU-lagstiftning har visat sig vara för allmänna (gemensamma kontaktpunkter) eller i princip obefintliga (kontaktpunkter för produkter). Ytterligare frivilliga kvalitetskriterier (stadgan om kontaktpunkter för produkter) har haft begränsad framgång. Man har kommit överens om kvalitetskriterier för tjänster som skapats genom icke-bindande EU-lagstiftning och som hanteras av kommissionen (Solvit, Ditt Europa), men på grund av att kriterierna är frivilliga är några medlemsstater med och andra inte. Till följd av detta är tillgången till dessa tjänster för utländska användare fortfarande begränsad och ojämn.

Hjälptjänster på EU-nivå anses vara kostnadseffektiva med hänsyn till de besparingar och andra fördelar som dessa tjänster ger till företag och privatpersoner, i jämförelse med betydligt kostsammare privata och alternativa tjänster. Hjälptjänsterna på nationell nivå (gemensamma kontaktpunkter, kontaktpunkter för produkter och kontaktpunkter för byggprodukter) håller dock inte måttet för företag i fråga om ändamålsenlighet. Den låga kvaliteten på deras webbplatser utgör dessutom ett outnyttjat tillfälle att minska andelen förfrågningar genom att ha tillgång till bättre information på förhand online, vilket också hade varit mer kostnadseffektivt. Det finns utrymme för att få effektivare individuella tjänster med bättre sökbarhet online om tjänsterna marknadsfördes under ett gemensamt namn. Detta kan uppnås bättre på EU-nivå.

Alla instrument som utvärderades i detta sammanhang skapades genom EU-åtgärder, men inte i syfte att användas tillsammans som en helhet. Även om den rättsliga ramen främjar synergier har medlemsstaterna inte utnyttjat dessa i tillräcklig utsträckning, i all synnerhet som det inte finns några bindande skyldigheter eller någon övergripande förvaltningsstruktur för EU:s medlemsstater som kan bedöma och säkerställa överensstämmelsen hos alla instrument.

De bakomliggande orsakerna till att de befintliga tjänsterna underpresterar är att silobaserade, förvaltningscentrerade tillvägagångssätt används, vilket leder till fragmentering; att förvaltningar på EU-nivå och nationell nivå har utformat offentliga tjänster till att passa deras egna behov, snarare än användarnas behov; att tekniska lösningar som skapades för många år sedan inte längre återspeglar dagens tekniska framsteg och bästa praxis samt att nationella förvaltningar åsidosätter utländska användare.

• **Samråd med berörda parter**

Den övergripande samrådsprocessen om den gemensamma digitala ingången började i november 2015 och avslutades i december 2016. Den innefattade ett särskilt arbetsseminarium för berörda parter, ett offentligt samråd online och flera bilaterala diskussioner med berörda parter och medlemsstater.

(a) Arbetsseminarium om den gemensamma digitala ingången i mars 2016.

Några av deltagarna var företrädare för de gemensamma kontaktpunkterna, handelskammare och myndigheter. Enligt deltagarna finns det många problem när det gäller åtkomst och tillgång till information, e-förfaranden och hjälptjänster. Sådana problem verkar finnas på grund av luckor i lagstiftningen, brist på information eller hjälp och på grund av brister i genomförandet från nationella och lokala myndigheters sida.

Under diskussionen om e-förfaranden påpekade deltagarna att det är mycket svårt att använda e-förfaranden över gränserna. Även om vissa medlemsstater har gjort betydliga framsteg när det gäller e-förvaltning för de egna medborgarna, godtas e-signaturer och e-legitimationer fortfarande i mycket begränsad utsträckning, vilket gör det omöjligt för utländska användare att komma åt e-förfaranden.

(b) Offentligt samråd online

I det offentliga samrådet som hölls online inkom 367 svar, varav 45 % från företag, 45 % från privatpersoner och 10 % från myndigheter.

I samrådet fanns en stark enighet bland företag och privatpersoner följande huvudsakliga frågor som detta initiativ omfattar:

- Behovet av onlineinformation om regler och förfaranden i andra EU-länder: 93 % av företagen och 92 % av privatpersonerna ansåg att det var mycket viktigt eller viktigt.
- Tillgång till e-förfaranden: 94 % av företagen och 92 % av privatpersonerna ansåg att det var mycket viktigt eller viktigt.
- Tillgång till tjänster som tillhandahåller hjälp på begäran: 88 % av företagen och 87 % av privatpersonerna ansåg att det var mycket viktigt eller viktigt.

(c) Utbyten med berörda parter och medlemsstater

Synpunkterna från de berörda parterna samlades in under flera möten och evenemang, bland annat utfrågningen *EU-medborgarskapet i praktiken* i mars 2016, den årliga konferensen för små och medelstora företag i Luxemburg i november 2015, diskussioner med företrädare för små och medelstora företag i juni och oktober 2016 samt diskussioner under 2016 med flera organisationer som företräder företag och konsumenter bilateralt, såsom Eurochambres, Eurocommerce, BusinessEurope, nationella handelskammare, CEA-PME, Startup City Alliance Europe osv.

Flera företagsorganisationer har bekräftat att företagen skulle ha stor nytta av att alla nätbaserade informationsverktyg kunde sammanföras under samma tak. Vissa förespråkar dessutom att utveckla en gemensam modell för information i medlemsstaterna. Berörda parter från näringslivet påpekar att den information som tillhandahålls måste vara tillräckligt utförlig för att man ska kunna bedriva gränsöverskridande verksamhet lagligt; den ska inte bara innehålla detaljerad teknisk information, utan också lagstadgade krav som gäller testning och rapportering med mera. När det gäller förfaranden anser de flesta berörda parterna att alla förfaranden ska finnas helt tillgängliga online, så att man därigenom undviker att slösa tid och pengar.

Medlemsstaterna har rådfrågats genom expertgruppen om tjänstedirektivet (även undergruppen EUGO-nätverket) och kommittén för ömsesidigt erkännande samt genom bilaterala möten med nationella myndigheter. Sjutton medlemsstater har offentliggjort ett ståndpunktsdokument där de efterfrågar ett nätverk med gemensamma digitala ingångar (fullt fungerande portaler för e-förvaltning) för att hjälpa företag med att starta, expandera och bedriva verksamheten över gränserna genom tillhandahållande av all den information som behövs för att vara verksam i en medlemsstat. De stödjer också uppfattningen att företag endast ska behöva genomgå en enda digital process för att kunna etablera sig och bedriva verksamhet i hela EU.

Flertalet medlemsstater understryker vikten av kvalitet och användarvänlighet för de webbplatser som kommer att vara en del av den gemensamma digitala ingången, och de stödjer förslaget om att använda en kvalitetsstämpel. De stödjer också uppfattningen att informationen ska finnas tillgänglig för användare på minst ett annat ofta använt EU-språk. Medlemsstaterna noterade att det krävs betydliga investeringar för att upprätta förfaranden online, vilket gör att det kan ta längre tid att införa dem. De flesta medlemsstaterna skulle vilja ha en tydlig ansvarsfördelning mellan nationell nivå och EU-nivå, och de förespråkar att ägandeskap och hantering av innehållet ska vara ett nationellt ansvar. De flesta medlemsstaterna skulle vilja att kommissionen antar en stark samordnande roll, i syfte att fastställa mål när det gäller uppdateringar, innehåll, användbarhet osv.

- **Insamling och användning av sakkunnigutlåtanden**

En mängd olika studier och undersökningar som genomfördes av EU:s institutioner eller berörda parter mellan 2008 och 2017 och omfattande samråd med sakkunniga, medlemsstater och andra berörda parter där ett särskilt arbetsseminarium ingick gav ett brett underlag med sakkunskaper.

- **Konsekvensbedömning**

En konsekvensbedömning genomfördes vid utarbetandet av detta initiativ. I den reviderade konsekvensbedömningen tas hänsyn till rekommendationerna från nämnden för lagstiftningskontroll som i ett första skede avgav ett negativt yttrande den 20 januari 2017, samt de ytterligare aspekter som nämnden påpekade i sitt slutliga, positiva yttrande av den 7 mars 2017.

Följande tre politiska alternativ övervägdes i konsekvensbedömningen:

- Alternativ 1: Nationellt centraliserade portaler för företag och privatpersoner som fastställer en central informationsstruktur via enskilda portaler på nationell nivå och EU-nivå, men som är icke-bindande i fråga om genomförandet av onlineförfaranden. Man räknar inte med en lösning på EU-nivå för godtagande av dokument och

uppgifter från andra medlemsstater. Varje medlemsstat bör slå samman de tre huvudsakliga kontaktpunkterna för företag (tjänster och varor).

- Alternativ 2: En EU-samordnad strategi, där medlemsstaterna får välja själva *var* de vill tillhandahålla den efterfrågade onlineinformationen. De skulle bara behöva tillhandahålla länkarna till de gällande webbplatserna i ett centrallager för kommissionen, där användarna kan hitta dem med hjälp av en gemensam sökfunktion. Som en del av detta skulle en hjälptjänstsökare tas fram som kan vägleda användarna till rätt hjälptjänst. Söktjänsten skulle bara omfatta ingångens innehåll och skulle kunna integreras i EU:s eller medlemsstaternas informationsportaler och webbsidor. Detta alternativ skulle förplikta medlemsstaterna att göra vissa viktiga förfaranden för företag och privatpersoner helt tillgängliga online enligt en överenskommen tidsplan.
- Alternativ 3: En helt centraliserad strategi för hela EU, där all information på EU-nivå och nationell nivå tillhandahålls genom en central databas på EU-nivå. Detta alternativ skulle innebära att samma tjugo huvudförfaranden som i alternativ 2 skulle tillgängliggöras online, men skulle också innebära att ett särskilt it-verktyg skapas som ger möjlighet till back office-samarbete mellan hem- och värdlandets myndigheter för att uppfylla den utländska användarens behov, främst vad gäller inlämning av bevis. Sökbarheten när det gäller information och förfaranden skulle vara hög i den centrala databasen. En gemensam hjälptjänstsökare (samma som i alternativ 2) skulle användas för att hitta hjälptjänster.

Alternativ 1 ansågs vara en effektiv, men inte särskilt ändamålsenlig, lösning på grund av den stora nackdelen med att göra lanseringen av onlineförfaranden frivillig för medlemsstaterna, och på grund av bristen på en gemensam lösning på problemet med gränsöverskridande användning av uppgifter till förfaranden. Dessutom skulle bristen på sökbarhet inte åtgärdas i tillräcklig utsträckning, eftersom sökfunktionerna i de nationella företagsportalerna i princip inte skulle ge möjlighet till sökning på alla EU-språk. Bristen på ett gemensamt kvalitetsövervakningsverktyg skulle också göra det mer svårhanterligt att upprätthålla kvalitetskriterierna. Av dessa anledningar drogs slutsatsen att detta alternativ sannolikt inte skulle uppfylla användarnas behov.

Alternativ 3 fick klart bäst poäng när det gäller användarnas behov. Den helt centraliserade strategin skulle ge ett harmoniserat sätt att lägga fram informationen på, vilket säkerställer att användarna kan hitta vad de söker. Harmoniserade förfaranden i hela EU skulle vara helt tillgängliga för användare över gränserna. De allvarliga nackdelarna med detta alternativ är dock bristen på genomförbarhet på grund av det låga stödet från medlemsstaterna för en sådan centraliserad strategi. Dessutom ansågs inte den övergripande ändamålsenligheten med detta alternativ vara särskilt god, eftersom det kombinerar mycket höga kostnader med betydande dubbelarbete.

Alternativ 2 var det som valdes, eftersom det ger tillräckliga garantier för att kunna genomföras tack vare användningen av ett gemensamt återkopplingsverktyg för omfattning och kvalitetsövervakning. Det valda alternativet anses vara det som mest sannolikt kommer att innebära att målen uppnås på ett effektivt och proportionellt sätt, samtidigt som berörda parter gynnas på bästa sätt. Kommissionen och medlemsstaterna kommer att behöva ha ett tätt samarbete för att få till stånd ett ändamålsenligt och stegvist genomförande av de olika kraven i detta alternativ.

- **Lagstiftningens ändamålsenlighet och förenkling**

Förordningen kommer att underlätta tillträdet för företag, bland annat små och medelstora företag, till den inre marknaden genom att minska transaktionskostnaderna betydligt för tillhandahållande av tjänster eller försäljning av varor i andra medlemsstater. Bättre tillträde till den inre marknaden kommer att leda till bättre ekonomier i fråga om skala och omfattning och därigenom ge ökad konkurrens och kostnadseffektivitet för företagen. Förslaget svarar också på en nyligen ställd förfrågan från Refitplattformen om att skapa en gemensam kontaktpunkt med tydlig information och samordnade tjänster för företag i varje medlemsstat och om att fastställa det minsta gemensamma kvalitetskriteriet för innehållet, funktionssättet och integrationsnivån för varje portal i den gemensamma digitala ingången.

- **Grundläggande rättigheter**

Förslaget överensstämmer med och främjar rättigheterna i stadgan om grundläggande rättigheter, i synnerhet när det gäller rätten att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier (artikel 45), studera (artikel 14), söka arbete, arbeta, etablera sig samt tillhandahålla tjänster i varje medlemsstat (artikel 15). Förordningen tar också upp diskriminering, även indirekt, av medborgare i andra medlemsstater jämfört med de egna medborgarna, eftersom den innehåller åtgärder så att den information som finns tillgänglig genom ingången kan komma åt på ett annat språk än det nationella språket och så att onlineförfarandena görs tillgängliga för användare från andra medlemsstater (artikel 21.2 i stadgan och artikel 18 i EUF-fördraget).

4. BUDGETKONSEKVENSER

Kostnaderna för att genomföra denna förordning skulle bli 109 miljoner euro i inledande investeringskostnader och runt 8 miljoner euro i årliga löpande kostnader för alla medlemsstater och kommissionen tillsammans. De inledande investeringskostnaderna kan delvis kompenseras på ett år med de besparingar som företag som bedriver gränsöverskridande verksamhet gör på uppskattade kostnader för översättningar, intyg och annan konsultering på 86 miljoner euro. För de länder som har minst antal onlineförfaranden skulle en digitalisering av de kvarvarande förfarandena kosta 6,6 miljoner. Om man sätter dessa utgifter i sitt sammanhang har omkring 2–4 % av finansieringen från europeiska struktur- och investeringsfonderna avsatts till e-förvaltning för 2014–2020.

5. ÖVRIGA INSLAG

- **Genomförandeplaner samt åtgärder för övervakning, utvärdering och rapportering**

En genomförandeplan kommer att föreslå medlemsstaterna med en detaljerad beskrivning av vilka åtgärder som måste vidtas för att säkerställa att den gemensamma digitala ingången lanseras enligt tidsplanen. I förordningen anges att en bedömningsrapport om hur den gemensamma digitala ingången fungerar och om vilka hinder som finns på den inre marknaden kommer att lämnas till Europaparlamentet och rådet två år efter antagandet av förordningen och vartannat år därefter. En utvärdering ska också göras fem år efter förordningens ikraftträdande. Samordningsgruppen för den gemensamma digitala ingången, som är ett centralt samordnande organ i förvaltningsstrukturen för ingången, kommer att bistå kommissionen med att övervaka ingångens resultat och förordningens tillämpning.

- **Ingående redogörelse för de specifika bestämmelserna i förslaget**

I artikel 1 anges syftet med detta förslag till förordning.

I artikel 2 fastställs den gemensamma digitala ingången och dess omfattning. I artikeln förtydligas att ingången tillhandahåller information om vilka rättigheter, skyldigheter och regler för den inre marknaden som gäller ingångens användare på de områden som anges i bilaga I till förordningen, att den förser användarna med information och länkar till de förfaranden som fastställts på de områden som anges i bilaga I och slutligen att den ger information och tillgång till hjälp- och problemlösningstjänster som hjälper användarna att förstå informationen eller att genomföra viktiga förfaranden, bland annat de förfaranden som anges i bilaga III och de som avses i artikel 6 i denna förordning.

Artikel 3 innehåller definitioner som gäller förordningen.

I artikel 4 fastställs de skyldigheter som medlemsstaterna och kommissionen har i fråga om tillhandahållande av information.

I artikel 5 bekräftas principen om icke-diskriminering i fråga om onlineförfaranden genom att kräva att medlemsstaterna gör befintliga onlineförfaranden tillgängliga för användare från andra medlemsstater. I artikeln krävs också att medlemsstaterna säkerställer att de 13 förfaranden som anges i bilaga II till förordningen kan utföras helt online, och i artikeln förtydligas också betydelsen av ”förfarande som kan utföras helt online”.

I artikel 6 ges medlemsstaterna tillåtelse att förlänga erbjudandet om hjälp- och problemlösningstjänster genom att inbegripa tjänster som erbjuds av privata eller halvprivata organ inom ramen för ingången, dock endast under vissa förhållanden.

I artiklarna 7 till 9 anges kvalitetskriterier i fråga om tillhandahållandet av information samt förklaringar av de förfaranden och hjälptjänster som ingången kommer att länka till.

I artikel 10 fastställs allmänna kvalitetskrav i fråga om onlineförfaranden.

I artikel 11 förtydligas vilka villkor som de onlineförfarandena ska uppfylla för att bli tillgängliga för användare från andra medlemsstater, exempelvis tillgänglighet för instruktioner på andra språk än det nationella språket, icke-användning av nationella dataformat, erkännande av e-legitimationer, e-signaturer och e-sigill samt tillgängligheten för bevis i elektroniskt format. I denna artikel föreskrivs också användningen av informationssystemet för den inre marknaden för att kontrollera äktheten hos bevis.

I artikel 12 föreskrivs en mekanism för elektroniskt utbyte av bevis på uttrycklig begäran av användaren. I den ges kommissionen befogenhet att fastställa de tekniska funktionerna hos en sådan mekanism.

I artikel 13 anges kvalitetskrav avseende hjälp- och problemlösningstjänsterna.

I artikel 14 fastställs mekanismen för övervakning av kvaliteten på den information, de förfaranden och de hjälptjänster som ingången länkar till. Den anger också vilka åtgärder kommissionen kan vidta för att hantera kvalitetsfrågor.

I artiklarna 15–18 anges de tekniska lösningar som gör att ingången kan tjäna sitt syfte. De förklarar också vilket ansvar kommissionen och medlemsstaterna har.

Artiklarna 19 och 20 behandlar namnet på ingången och fastställer ramen för samordnad marknadsföring av ingången.

I artiklarna 21–23 regleras insamlingen av statistiska uppgifter och återkoppling från användarna. I artiklarna krävs också att kommissionen ska skapa ett användarvänligt verktyg med vilket ingångens användare kan påpeka hinder som kan stå i vägen för deras rättigheter på den inre marknaden.

I artikel 24 krävs att medlemsstaterna utser nationella samordnare och att samordnarna får specifikt ansvar när det gäller ingången.

I artikel 25 fastställs samordningsgruppen för ingången.

I artikel 26 förtydligas arbetsuppgifterna för samordningsgruppen för ingången.

I artikel 27 föreskrivs ett årligt arbetsprogram som stödverktyg vid genomförandet av denna förordning.

I artikel 28 behandlas kostnaderna för utveckling, underhåll och marknadsföring av ingången samt översättning av information på nationella webbplatser.

I artikel 29 anges kraven i fråga om behandling av personuppgifter inom ramen för denna förordning.

I artikel 30 fastställs tillvägagångssätten för samarbetet mellan ingången och informations- och hjälpnätverken som fastställs av unionsrätten.

I artikel 31 förklaras förhållandet mellan denna förordning och andra unionsakter.

I artikel 32 ges tillåtelse att använda informationssystemet för den inre marknaden vid tillämpningen av denna förordning.

I artikel 33 uppmanas kommissionen att regelbundet rapportera till Europaparlamentet och rådet om hur ingången och den inre marknaden fungerar.

I artikel 34 regleras utövandet av delegerade befogenheter som beviljats kommissionen enligt artikel 21.

I artikel 35 fastställs kommittén inom kommittéförfarandet och de genomförandebefogenheter som denna förordning tilldelar kommissionen.

I artikel 36 föreskrivs ändringen av förordning (EU) nr 1024/2012 om informationssystemet för den inre marknaden.

I artikel 37 behandlas ikraftträdandet och tillämpningen av denna förordning.

I bilaga I anges de informationsområden som är viktiga för privatpersoner och företag när det gäller att utöva deras rättigheter på den inre marknaden enligt artikel 2.2 a.

I bilaga II föreskrivs en lista med förfaranden som användarna ska kunna utföra helt online enligt artikel 5.2.

I bilaga III anges de hjälp- och problemlösningstjänster som ska finnas tillgängliga genom ingången enligt artikel 2.2 c.

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om inrättande av en gemensam digital ingång för tillhandahållande av information, förfaranden samt hjälp- och problemlösningstjänster och om ändring av förordning (EU) nr 1024/2012

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 21.2, 48 och 114.1,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande¹⁴,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande¹⁵,

efter samråd med Europeiska datatillsynsmannen,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

av följande skäl:

- (1) Den inre marknaden är en av EU:s mest påtagliga framgångar. Den fria rörligheten för människor, varor, tjänster och kapital ger privatpersoner och företag nya möjligheter. Denna förordning är en viktig åtgärd i strategin för den inre marknaden¹⁶ och syftar till att frigöra hela potentialen i den inre marknaden genom att göra det enklare för privatpersoner och företag att flytta inom EU, bedriva handel, etablera sig och utöka sin verksamhet över landsgränserna.
- (2) I meddelandet om den inre digitala marknaden¹⁷ konstateras hur internet och digital teknik förändrar de liv vi lever och sättet vi arbetar på genom att öppna för oerhörda möjligheter till innovation, tillväxt och jobb. Vidare erkänns att de behov privatpersoner och företag har i både sina egna och andra länder skulle kunna tillgodoses bättre om befintliga europeiska portaler, nätverk, tjänster och system byggdes ut, integrerades med varandra och kopplades till en gemensam digital ingång.

¹⁴ EUT C , , s. .

¹⁵ EUT C , , s. .

¹⁶ Att förbättra den inre marknaden – bättre möjligheter för individer och företag. Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén, COM(2015)550 final, 28.10.2015.

¹⁷ En strategi för en inre digital marknad i Europa. Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén, COM(2015) 192 final, 6.5.2015.

I EU:s handlingsplan för e-förvaltning för 2016–2020¹⁸ anges den gemensamma digitala ingången som en av unionens åtgärder 2017. I rapporten om EU-medborgarskap¹⁹ nämns den gemensamma digitala ingången som en prioritering när det gäller EU-medborgarnas rättigheter.

- (3) Europaparlamentet och rådet har upprepade gånger efterlyst ett mer omfattande och användarvänligt informations- och hjälppaket för att göra det lättare för företag att hitta rätt på den inre marknaden och för att förstärka och effektivisera verktygen på den inre marknaden så att behoven hos privatpersoner och företag som utför ärenden eller bedriver verksamhet över gränserna bättre kan tillgodoses.
- (4) Denna förordning utgör ett svar på dessa önskemål, eftersom den kommer att ge privatpersoner och företag enkel tillgång till den information, de förfaranden samt de hjälp- och problemlösningstjänster som de behöver för att kunna utöva sina rättigheter på den inre marknaden. Genom denna förordning inrättas en gemensam digital ingång, och kommissionen och behöriga myndigheter kommer att spela en viktig roll för att målen ska uppnås.
- (5) I förordningen anges de informationsområden som är relevanta för privatpersoner och företag som utövar sina rättigheter på den inre marknaden, och medlemsstaterna och kommissionen bör genom förordningen bli skyldiga att säkerställa att det finns utförlig information inom dessa områden på nationella och EU-omfattande webbplatser och portaler. Vidare bör informationen inte bara bestå av förklaringar av regler och skyldigheter för privatpersoner och företag, utan även de förfaranden som de behöver utföra för att efterleva dessa regler och skyldigheter bör förklaras. Informationen bör dessutom omfatta en beskrivning av de hjälp- och problemlösningstjänster som privatpersoner och företag kan använda om de har problem med att förstå information, tillämpa den på sin egen specifika situation eller utföra ett förfarande.
- (6) Initiativets syfte är trefaldigt: att minska den administrativa bördan för privatpersoner och företag som bedriver eller vill bedriva verksamhet i andra medlemsstater i full överensstämmelse med nationella regler och förfaranden, att få bort diskriminering och att säkerställa att den inre marknaden fungerar när det gäller tillhandahållande av information, förfaranden samt hjälp- och problemlösningstjänster. Eftersom fri rörlighet för personer och social trygghet ingår i initiativet, vilket inte kan ses som en tillfällighet, bör initiativet baseras på artiklarna 21.2, 48 och 114.1 i EUF-fördraget.
- (7) För att privatpersoner och företag i EU ska kunna utöva sin rätt till fri rörlighet på den inre marknaden bör unionen anta specifika åtgärder som ger dem enkel tillgång till utförlig och tillförlitlig information om de rättigheter som unionslagstiftningen ger dem och till information om tillämpliga nationella regler och förfaranden som de måste följa när de flyttar till, bor i, studerar i eller etablerar eller bedriver verksamhet i en annan medlemsstat än sin egen. Den information som ska tillhandahållas på nationell nivå bör inte bara avse nationella regler som genomför unionslagstiftningen, utan även eventuella andra nationella regler som gäller för både privatpersoner och företag från andra medlemsstater.

¹⁸ EU:s handlingsplan för e-förvaltning för 2016–2020. Snabbare digital omvandling av förvaltningar. Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén, COM(2016)0179 final, 19.4.2016.

¹⁹ Rapport om EU-medborgarskapet 2017: Stärka medborgarnas rättigheter i en union av demokratisk förändring, COM(2017)30 final/2, 24.1.2017.

- (8) Det är tydligt att privatpersoner och företag (nedan kallade *användare*) från andra medlemsstater kan missgynnas eftersom de inte känner till nationella regler och administrativa system, på grund av språkskillnader och på grund av att de befinner sig geografiskt långt bort från myndigheterna i andra medlemsstater. Det effektivaste sättet att minska de hinder på den inre marknaden som detta är förknippat med är att ge användare i andra länder tillgång till information online, på ett språk som de förstår, så att de förfaranden som krävs enligt nationella regler kan utföras helt online. Användarna bör även erbjudas hjälp om reglerna och förfarandena inte är tillräckligt tydliga eller om de stöter på hinder när de utövar sina rättigheter.
- (9) Många unionsakter har syftat till att tillhandahålla lösningar genom inrättande av en enda sektorsspecifik kontaktpunkt, bland annat de gemensamma kontaktpunkter som inrättades genom tjänstedirektivet²⁰, för att via internet erbjuda information, hjälptjänster och tillgång till förfaranden som är relevanta för tillhandahållande av tjänster, kontaktpunkter för produkter²¹ och kontaktpunkter för byggprodukter²² som inrättats för att ge tillgång till produktspecifika tekniska regler och rådgivningscentrum för yrkeskvalifikationer²³ för att hjälpa yrkesutövare som flyttar över landsgränserna. Dessutom har det upprättats nätverk, t.ex. europeiska konsumentcentrum, vars syfte är att öka förståelsen om europeiska konsumenters rättigheter och hjälpa till att lösa klagomål som rör inköp i andra medlemsstater i nätverket som har gjorts under resor eller på nätet. Vidare finns nätverket Solvit²⁴, som syftar till att ge privatpersoner och företag snabba, effektiva och informella lösningar på problem som de möter när myndigheterna inte respekterar deras rättigheter på unionens inre marknad. Slutligen har flera informationsportaler inrättats för att upplysa användare om unionsregler och nationella regler, exempelvis Ditt Europa för den inre marknaden och den europeiska e-juridikportalen som rör rättsliga frågor.
- (10) På grund av sektorsuppdelningen i dessa rättsakter är information, hjälptjänster och förfaranden online för privatpersoner och företag fortfarande högst fragmenterade. Tillgängligheten på information och förfaranden online varierar, det finns kvalitetsbrister när det gäller tjänsterna och det saknas medvetenhet om informationen och hjälptjänsterna i fråga. Ett stort problem som alltjämt kvarstår är att användare från andra länder har svårt att hitta och kunna använda tjänsterna.
- (11) Genom den här förordningen bör det skapas en enda kontaktpunkt genom vilken privatpersoner och företag kan få information om vilka regler och krav som gäller för dem i enlighet med unionslagstiftningen och/eller nationell lagstiftning. Detta bör förenkla och effektivisera privatpersonernas och företagens kontakt med hjälp- och problemlösningstjänsterna på EU-nivå eller nationell nivå. Ingången bör också göra det enklare att få tillgång till och utföra förfaranden. Därför bör medlemsstaterna

²⁰ Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/123/EG av den 12 december 2006 om tjänster på den inre marknaden (EUT L 376, 27.12.2006, s. 36).

²¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 764/2008 av den 9 juli 2008 om förfaranden för tillämpning av vissa nationella tekniska regler på produkter som lagligen saluförts i en annan medlemsstat och om upphävande av beslut nr 3052/95/EG (EUT L 218, 13.8.2008, s. 21).

²² Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 305/2011 av den 9 mars 2011 om fastställande av harmoniserade villkor för saluföring av byggprodukter och om upphävande av rådets direktiv 89/106/EEG (EUT L 88, 4.4.2011, s. 5).

²³ Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/36/EG av den 7 september 2005 om erkännande av yrkeskvalifikationer (EUT L 255, 30.9.2005, s. 22).

²⁴ Kommissionens rekommendation av den 17 september 2013 om principerna för Solvit (EUT L 249, 19.9.2013, s. 10).

genom denna förordning bli skyldiga att göra det möjligt för användare att utföra vissa förfaranden som är viktiga för de flesta privatpersoner och företag som flyttar över landsgränser helt och hållet online, utan att det på något sätt påverkar de befintliga materiella krav som följer av unionslagstiftning och/eller nationell lagstiftning inom de politikområdena. Förordningen bör i detta sammanhang stödja användningen av ”engångsprincipen” för utbyte av bevis mellan behöriga myndigheter i olika medlemsstater.

- (12) Ingången bör vara användarcentrerad och användarvänlig och möjliggöra för privatpersoner och företag att kommunicera med administratörer på nationell nivå och unionsnivå genom att ge dem möjlighet att lämna synpunkter både på de tjänster som erbjuds genom ingången och på hur de upplever att den inre marknaden fungerar. Med hjälp av verktyget för återkoppling bör användarna kunna påpeka upplevda problem, brister och behov, så att tjänsternas kvalitet hela tiden kan förbättras.
- (13) Hur framgångsrik ingången blir beror på kommissionens och medlemsstaternas gemensamma insats. Ingången bör ha ett gemensamt användargränssnitt som integreras i den befintliga portalen Ditt Europa som kommer att förvaltas av kommissionen. Det gemensamma användargränssnittet bör ha länkar till information, förfaranden samt hjälp- och problemlösningstjänster som finns på portaler som förvaltas av medlemsstaternas behöriga myndigheter och av kommissionen. För att ingången ska bli mer användarvänlig bör gränssnittet finnas på alla officiella EU-språk. Ingångens funktion bör stödjas av tekniska verktyg som kommissionen utvecklar i samarbete med medlemsstaterna.
- (14) I stadgan för elektroniska gemensamma kontaktpunkter enligt tjänstedirektivet²⁵ åtog sig medlemsstaterna frivilligt att inta en användarcentrerad hållning i tillhandahållandet av information genom de gemensamma kontaktpunkterna, i syfte att täcka alla områden som är särskilt viktiga för företag, som moms, inkomstskatt samt social- och arbetsrättsliga krav. Med utgångspunkt i stadgan och erfarenheten av portalen Ditt Europa bör informationen dessutom omfatta en beskrivning av de hjälp- och problemlösningstjänster som privatpersoner och företag kan använda om de har problem med att förstå information, tillämpa den på sin egen specifika situation eller utföra ett förfarande.
- (15) Denna förordning bör förbättra inre marknadsdimensionen i onlineförfaranden genom att den allmänna principen om icke-diskriminering upprätthålls även när det gäller privatpersoners eller företags tillgång till sådana onlineförfaranden som redan inrättats på nationell nivå utifrån nationell lagstiftning eller unionslagstiftning. Användare som inte är bosatta eller etablerade i en viss medlemsstat bör ha tillgång till och kunna utföra förfaranden online utan att hindras av att exempelvis blanketter bara godtar nationella telefon- eller postnummer, att avgifter bara kan betalas via system som inte tillåter gränsöverskridande betalningar, att det saknas detaljerade förklaringar på andra språk än det eller de nationella språken, att det inte går att skicka in elektroniska bevis från myndigheter i andra medlemsstater eller att medel för elektronisk identifiering som utfärdats i andra medlemsstater inte godtas.

²⁵

Stadgan godkändes av rådet 2013.

- (16) Denna förordning bör bygga på förordningen om elektronisk identifiering²⁶ som fastställer på vilka villkor som medlemsstaterna erkänner vissa medel för elektronisk identifiering för fysiska och juridiska personer som omfattas av en annan medlemsstats anmälda system för elektronisk identifiering. Från den dag då den förordningen börjar tillämpas bör det vara möjligt för användare att använda sina medel för elektronisk identifiering och autentisering för att verka över landsgränserna och kommunicera elektroniskt med behöriga myndigheter.
- (17) Ett antal sektorsspecifika unionsakter, t.ex. tjänstedirektivet²⁷, direktivet om yrkeskvalifikationer²⁸ och direktiven om offentlig upphandling²⁹, innehåller krav på att förfaranden ska vara helt tillgängliga online. Genom den här förordningen bör det tillkomma krav på att ett antal viktiga förfaranden för både privatpersoner och företag också görs helt tillgängliga online.
- (18) För att privatpersoner och företag direkt ska kunna dra nytta av den inre marknaden utan onödiga ytterligare administrativa bördor bör denna förordning innehålla krav på fullständig digitalisering av användargränssnittet för vissa viktiga förfaranden för användare i andra länder. Dessa förfaranden förtecknas i bilaga II till denna förordning och omfattar kriterier för när ett förfarande ska definieras som helt online. Ett av dessa förfaranden som är särskilt viktigt för företag är ”registrering av affärsverksamhet”. De förfaranden som leder till bildande av bolag som juridiska personer bör emellertid inte omfattas, eftersom sådana förfaranden kräver en omfattande strategi med syfte att främja digitala lösningar under ett företags hela livscykel. När företag etablerar sig i en annan medlemsstat måste de registrera sig i ett socialförsäkringssystem och ett försäkringssystem, så att de kan anmäla sina anställda till dessa och betala avgifter till båda systemen. Dessa förfaranden måste utföras av alla företag som bedriver verksamhet i någon ekonomisk sektor, och det är därför lämpligt att kräva att båda registreringsförfarandena görs tillgängliga online.
- (19) I vissa fall kan det på grund av den rådande tekniska utvecklingsnivån fortfarande krävas att användare måste inställa sig personligen hos en behörig myndighet som ett led i onlineförfarandet, särskilt när de ansöker om eller förnyar ett pass eller id-kort som innehåller biometriska uppgifter. Alla sådana undantag bör begränsas till situationer där syftet med förfarandet inte kan uppnås med befintlig digital teknik.
- (20) Denna förordning bör inte inverka på de nationella myndigheternas befogenheter i olika skeden av något förfarande, vilket inbegriper arbetsflödena inom och mellan behöriga myndigheter, oberoende av om dessa är digitaliserade eller inte.

²⁶ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 910/2014 av den 23 juli 2014 om elektronisk identifiering och betrodda tjänster för elektroniska transaktioner på den inre marknaden och om upphävande av direktiv 1999/93/EG (EUT L 257, 28.8.2014, s. 73).

²⁷ Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/123/EG av den 12 december 2006 om tjänster på den inre marknaden (EUT L 376, 27.12.2006, s. 36).

²⁸ Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/36/EG av den 7 september 2005 om erkännande av yrkeskvalifikationer (EUT L 255, 30.9.2005, s. 22).

²⁹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/24/EU av den 26 februari 2014 om offentlig upphandling och om upphävande av direktiv 2004/18/EG (EUT L 94, 28.3.2014, s. 65) och Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/25/EU av den 26 februari 2014 om upphandling av enheter som är verksamma på områdena vatten, energi, transporter och posttjänster och om upphävande av direktiv 2004/17/EG (EUT L 94, 28.3.2014, s. 243).

- (21) Denna förordning bör inte påverka de regler om samordning av social trygghet som anges i Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 883/2004³⁰ och (EG) nr 987/2009³¹, som innehåller definitioner av rättigheter och skyldigheter för försäkrade personer och socialförsäkringsinstitutioner, liksom av de förfaranden som är tillämpliga på området för samordning av social trygghet.
- (22) Flera nätverk och tjänster har inrättats både på nationell nivå och på unionsnivå för att hjälpa privatpersoner och företag med gränsöverskridande ärenden och verksamhet. Det är viktigt att dessa tjänster, som inbegriper de europeiska konsumentcentrumen, rådgivningstjänsten Ditt Europa, Solvit, helpdesken för immateriella rättigheter, Europa direkt och Enterprise Europe Network, ingår i den gemensamma digitala ingången så att det säkerställs att alla potentiella användare kan hitta dem. De tjänster som förtecknas i bilaga III till denna förordning har inrättats genom bindande unionsakter, medan andra fungerar på frivillig grund. Tjänsterna av det förra slaget bör vara bundna av de kvalitetskrav som anges i denna förordning, medan de som tillhandahåller tjänster av det senare slaget bör välja att uppfylla kvalitetskraven om de vill att deras tjänster ska vara tillgängliga via den digitala ingången.
- (23) Vidare får medlemsstaterna och kommissionen besluta att lägga till andra nationella hjälp- och problemlösningstjänster som tillhandahålls av behöriga myndigheter eller av privata eller halvprivata enheter, på de villkor som anges i denna förordning. Behöriga myndigheter bör i princip ha ansvaret för att hjälpa privatpersoner och företag med deras eventuella frågor om tillämpliga regler och förfaranden som inte kan utföras helt med hjälp av onlinetjänster. På mycket specialiserade områden, och om de tjänster som tillhandahålls av privata eller halvprivata organ uppfyller användarnas behov, får medlemsstaterna emellertid föreslå för kommissionen att den inkluderar dessa tjänster i ingången, förutsatt att de uppfyller samtliga villkor i förordningen och inte är identiska med hjälp- och problemlösningstjänster som redan finns i ingången.
- (24) För att användarna ska få hjälp att hitta rätt tjänst bör förordningen omfatta ett verktyg som automatiskt vägleder dem till den.
- (25) För att den gemensamma digitala ingången ska bli framgångsrik är det viktigt att en minimiförteckning med kvalitetskrav uppfylls så att det säkerställs att tillhandahållandet av information och tjänster är tillförlitligt, eftersom hela ingångens trovärdighet annars skulle urholkas. Användarnas tillgång till information över gränserna kan förbättras avsevärt genom att informationen görs tillgänglig inte bara på en medlemsstats nationella språk utan också på minst ett ytterligare officiellt EU-språk. Översättningen från det eller de nationella språken till detta andra officiella EU-språk ska korrekt återge innehållet i informationen på det eller de nationella språken.
- (26) Denna förordning bör också göra det möjligt att kontrollera bevis som användarna tillhandahållit i elektroniskt format, om det skickats utan elektroniskt sigill eller intyg från den utfärdande behöriga myndigheten och om det tekniska verktyget för direktutbyte av bevis mellan behöriga myndigheter ännu inte är tillgängligt. För sådana situationer bör förordningen föreskriva en effektiv mekanism för administrativt

³⁰ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 883/2004 av den 29 april 2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen (EUT L 166, 30.4.2004, s. 1).

³¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 987/2009 av den 16 september 2009 om tillämpningsbestämmelser till förordning (EG) nr 883/2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen (EUT L 284, 30.10.2009, s. 1).

samarbete mellan medlemsstaternas behöriga myndigheter, baserat på informationssystemet för den inre marknaden (nedan kallat *IMI*), som inrättades genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1024/2012³². För att unionens organ, kontor och byråer ska kunna bli aktörer inom IMI bör förordning (EU) nr 1024/2012 ändras.

- (27) Onlinetjänster som tillhandahålls av behöriga myndigheter är mycket viktiga för att höja kvaliteten på de tjänster som erbjuds privatpersoner och företag. Om medlemsstaternas offentliga förvaltningar i allt högre utsträckning inte längre kräver att privatpersoner och företag lämnar samma information flera gånger utan i stället strävar efter att återanvända data bör samma förenkling gälla även för användare som ska utföra förfaranden i andra medlemsstater, så att den administrativa bördan minskar.
- (28) För att underlätta användningen av onlineförfaranden ytterligare bör denna förordning, i linje med engångsprincipen, ligga till grund för det direkta utbytet av bevis mellan behöriga myndigheter i olika medlemsstater, på begäran av privatpersoner och företag. Engångsprincipen innebär att privatpersoner och företag inte bör behöva lämna samma information till myndigheter mer än en gång för gränsöverskridande utbyte av bevis.
- (29) Det säkra tekniska system som bör inrättas för att möjliggöra utbyte av bevis enligt denna förordning bör också ge behöriga myndigheter som begärt bevis visshet om att det har tillhandahållits av rätt utfärdande myndighet.
- (30) Ett sådant system bör finnas tillgängligt utöver andra system som omfattar mekanismer för samarbete mellan myndigheter, t.ex. IMI eller [e-tjänstekortet], och bör inte påverka andra system, som det system som föreskrivs i artikel 4 i förordning (EG) nr 987/2009, det europeiska enhetliga upphandlingsdokumentet enligt Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2014/24³³, sammankopplingen av nationella register, sammankopplingen av centrala register, handelsregister och företagsregister enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/101/EG³⁴ och av insolvensregister enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/848³⁵.
- (31) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av ett tekniskt system som möjliggör utbyte av bevis bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter att i detalj ange specifika tekniska specifikationer för ett system för behandling av en användares begäran om utbyte av bevis, överföring av sådant bevis och nödvändiga åtgärder för att säkerställa överföringens integritet och konfidentialitet. Dessa

³² Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1024/2012 av den 25 oktober 2012 om administrativt samarbete genom informationssystemet för den inre marknaden och om upphävande av kommissionens beslut 2008/49/EG (IMI-förordningen) (EUT L 316, 14.11.2012, s. 1).

³³ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/24/EU av den 26 februari 2014 om offentlig upphandling och om upphävande av direktiv 2004/18/EG (EUT L 94, 28.3.2014, s. 65).

³⁴ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/101/EG av den 16 september 2009 om samordning av de skyddsåtgärder som krävs i medlemsstaterna av de i artikel 48 andra stycket i fördraget avsedda bolagen i bolagsmännens och tredje mans intressen, i syfte att göra skyddsåtgärderna likvärdiga inom gemenskapen (EUT L 258, 1.10.2009, s. 11).

³⁵ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/848 av den 20 maj 2015 om insolvensförfaranden (EUT L 141, 5.6.2015, s. 19).

befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011³⁶.

- (32) De behöriga myndigheterna och kommissionen bör ha ansvaret för att kvalitetskriterierna efterlevs när det gäller den information och de förfaranden och tjänster som de är ansvariga för. De nationella samordnarna och kommissionen bör övervaka att kvalitetskriterierna efterlevs på nationell nivå respektive unionsnivå, och ta itu med eventuella problem som uppstår. Denna förordning bör ge kommissionen en rad olika medel för att ta itu med eventuella försämringar av kvaliteten på de tjänster som erbjuds genom ingången, beroende på hur allvarliga och bestående försämringarna är, vilket inbegriper att involvera samordningsgruppen för ingången. Detta bör inte föregripa kommissionens övergripande ansvar vad gäller övervakningen av att denna förordning efterlevs.
- (33) Denna förordning bör specificera huvudfunktionerna i de tekniska verktyg som ska stödja ingångens funktion, i synnerhet det gemensamma användargränssnittet, centrallagret för länkar och den gemensamma hjälptjänstsökaren. För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av de tekniska lösningarna till stöd för ingången bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter att ange hur all information samt alla förfaranden och hjälp- och problemlösningstjänster som medlemsstaterna och kommissionen ansvarar för i samband med användargränssnittet ska organiseras, struktureras och märkas. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med förordning (EU) nr 182/2011. Denna förordning bör också innehålla en tydlig fördelning mellan kommissionen och medlemsstaterna av ansvaret för utveckling, tillgänglighet, underhåll och säkerhet för dessa verktyg.
- (34) För att hela potentialen i de olika informationsområden, förfaranden samt hjälp- och problemlösningstjänster som bör inkluderas i ingången ska kunna utvecklas behöver målgruppernas medvetenhet om att de finns och hur de fungerar förbättras betydligt. Det faktum att de inkluderas i ingången bör göra det enklare för användare att hitta den information, de förfaranden samt de hjälp- och problemlösningstjänster som de behöver, även när de inte känner till dem. Dessutom behövs det en gemensam informationsinsats för att säkerställa att privatpersoner och företag i hela unionen blir medvetna om ingångens existens och fördelar. För att informationsåtgärderna ska bli så effektiva som möjligt bör de samordnas inom ramen för samordningsgruppen, och medlemsstaterna bör justera sina informationsinsatser så att det finns en gemensam referens till ingången i alla relevanta sammanhang, med möjlighet till gemensam marknadsföring av den gemensamma digitala ingången och nationella initiativ.
- (35) För att det ska gå att samla in tillräckligt med uppgifter för att mäta resultatet av den gemensamma digitala ingången utgör denna förordning en ram för inrättande av gemensamma specifikationer för insamling och analys av data om användningen av olika informationsområden, förfaranden och tjänster som erbjuds genom ingången. För att det ska bli möjligt att fastställa exakt vilka kategorier av data som ska registreras samt metoden för registrering och utbyte av data, bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i fördraget delegeras till kommissionen. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, även på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det

³⁶ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning av den 13 april 2016³⁷. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter bör Europaparlamentet och rådet erhålla alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter bör systematiskt ges tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.

- (36) För att enhetliga regler för metoden för registrering och utbyte av statistik ska kunna fastställas, bör kommissionen ges befogenhet att anta genomförandeakter. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med förordning (EU) nr 182/2011.
- (37) Kvaliteten på den information, de förfaranden samt de hjälp- och problemlösningstjänster som finns att tillgå genom ingången bör övervakas främst med hjälp av ett återkopplingsverktyg för användare, genom vilket användarna uppmanas att bedöma omfattning och kvalitet på de uppgifter, förfaranden eller hjälp- och problemlösningstjänster som de har använt. Deras synpunkter kommer att samlas i ett gemensamt verktyg som kommissionen, behöriga myndigheter och nationella samordnare har tillgång till. I syfte att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av denna förordning vad gäller återkopplingsverktygets funktionalitet och metoderna för insamling och utbyte av användarnas återkoppling bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med förordning (EU) nr 182/2011.
- (38) Denna förordning bör även göra det möjligt för användare att, frivilligt och anonymt, med hjälp av ett återkopplingsverktyg för den inre marknaden som ingår i ingången signalera eventuella problem och svårigheter som de har haft under utövningen av sina rättigheter på den inre marknaden. Detta verktyg ska endast betraktas som ett komplement till mekanismerna för hantering av klagomål, eftersom det inte kan ge användarna någon personlig respons. Mottagna synpunkter bör kombineras med information från hjälp- och problemlösningstjänster om ärenden som de har hanterat, för att skapa en översikt över den inre marknaden utifrån hur användarna upplever den och för att identifiera problemområden för eventuella framtida insatser avsedda att förbättra den inre marknads funktion.
- (39) Det bör inrättas en samordningsgrupp bestående av nationella samordnare och en ordförande från kommissionen i syfte att underlätta tillämpningen av denna förordning, i synnerhet genom utbyte av bästa praxis och samarbete för att i enlighet med denna förordning göra presentationen av information mer enhetlig. Gruppens arbete bör följa de mål som anges i det årliga arbetsprogrammet.
- (40) I de fall de åtgärder som föreskrivs i denna förordning inbegriper behandling av personuppgifter bör de utföras i enlighet med unionslagstiftningen om skydd av personuppgifter, i synnerhet Europaparlamentets och rådets [direktiv 95/46/EG³⁸] [Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679³⁹] och [ny förordning som ersätter (EG) nr 45/2001].

³⁷ Interinstitutionellt avtal mellan Europaparlamentet, Europeiska unionens råd och Europeiska kommissionen om bättre lagstiftning (EUT L 123, 12.5.2016, s. 1).

³⁸ Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter (EGT L 281, 23.11.1995, s. 31).

³⁹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) (EUT L 119, 4.5.2016, s. 1).

- (41) Målet för denna förordning är att säkerställa att användare som verkar i andra medlemsstater har tillgång online till utförlig, tillförlitlig och begriplig EU-omfattande och nationell information om rättigheter, regler och skyldigheter, till onlineförfaranden som kan utföras helt från ett annat land samt till hjälp- och problemlösningstjänster. Eftersom detta inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna får unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (42) För att medlemsstaterna och kommissionen ska kunna utveckla och börja använda de verktyg som krävs för genomförande av denna förordning bör vissa av bestämmelserna i den börja tillämpas två år efter det att den har trätt i kraft.
- (43) Denna förordning är förenlig med de grundläggande rättigheter och de principer som erkänns i synnerhet i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, och bör genomföras i enlighet med dessa rättigheter och principer.
- (44) Europeiska datatillsynsmannen har hörts i enlighet med artikel [28.2] i förordning [(EG) nr 45/2001] [ny EDPS-förordning] och avgav ett yttrande den [infoga datum].

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Kapitel I

Allmänna bestämmelser

Artikel 1

Syfte

1. Denna förordning
 - (a) fastställer bestämmelser för inrättande och drift av en gemensam digital ingång som gör att privatpersoner och företag på ett enkelt sätt får tillgång till utförlig information av hög kvalitet, ändamålsenliga hjälp- och problemlösningstjänster samt effektiva förfaranden i fråga om unionsregler och nationella regler som gäller för privatpersoner och företag som utövar eller har för avsikt att utöva sina rättigheter enligt unionslagstiftningen inom den inre marknaden, i den mening som avses i artikel 26.2 i EUF-fördraget,
 - (b) gör det enklare för användare från andra medlemsstater att använda förfaranden och stöder genomförandet av engångsprincipen,
 - (c) fastställer regler för rapportering av hinder på den inre marknaden baserat på insamling av återkoppling från användare och statistik från de tjänster som ingången omfattar.

Artikel 2

Inrättande av den gemensamma digitala ingången

2. En gemensam digital ingång (nedan kallad *ingången*) ska inrättas av kommissionen och de behöriga myndigheterna i enlighet med denna förordning. Ingången ska bestå av ett gemensamt användargränssnitt som integrerats i en gemensam portal vilken förvaltas av kommissionen och ska ha länkar till relevanta nationella och EU-omfattande webbplatser.
3. Ingången ska ge tillgång till följande:

- (d) Information om rättigheter, skyldigheter och regler som anges i unionslagstiftning och nationell lagstiftning och som gäller för användare som utövar eller har för avsikt att utöva sina rättigheter enligt unionslagstiftningen på de områden av den inre marknaden som anges i bilaga I.
 - (e) Information om och länkar till förfaranden som inrättats på unionsnivå eller nationell nivå för att användarna ska kunna utöva rättigheterna och efterleva skyldigheterna och reglerna i fråga.
 - (f) Information om och länkar till hjälp- och problemlösningstjänster vilka förtecknas i bilaga III och avses i artikel 6, som privatpersoner och företag kan använda om de har frågor om eller problem som rör de rättigheter, skyldigheter och förfaranden som avses i leden a och b.
4. Det gemensamma användargränssnitt som avses i punkt 1 (nedan kallat *det gemensamma gränssnittet*) ska vara tillgängligt på alla unionens officiella språk.

Artikel 3 *Definitioner*

I denna förordning gäller följande definitioner:

- (2) *användare*: varje enskild person som är unionsmedborgare, en fysisk person som bor i en medlemsstat eller en juridisk person som har sitt säte i en medlemsstat, och som använder den information, de förfaranden eller de hjälp- och problemlösningstjänster som avses i artikel 2.2 genom ingången.
- (3) *förfarande*: en sekvens av handlingar som användare måste utföra för att uppfylla kraven eller erhålla ett beslut från en behörig myndighet för att kunna utöva sina rättigheter enligt artikel 2.2 a.
- (4) *behörig myndighet*: organ eller myndighet i en medlemsstat som inrättats på nationell, regional eller lokal nivå och som har specifikt ansvar när det gäller den information, de förfaranden samt de hjälp- och problemlösningstjänster som omfattas av denna förordning.
- (5) *bevis*: handling eller data, inbegripet text eller ljud, bildinspelningar eller audiovisuella inspelningar, oavsett vilket medium som använts, som utfärdats av en behörig myndighet för att bevisa fakta eller överensstämmelse med krav för förfaranden som avses i artikel 2.2 b.

Kapitel II **Ingångens tjänster**

Artikel 4 *Tillgång till information*

5. Medlemsstaterna ska säkerställa att användarna har enkel tillgång online till följande på sina nationella webbsidor:
- (a) Information om de rättigheter, skyldigheter och regler som avses i artikel 2.2 a, som härrör från nationell lagstiftning.
 - (b) Information om de förfaranden som avses i artikel 2.2 b, som fastställs på nationell nivå.

- (c) Information om de hjälp- och problemlösningstjänster, som avses i artikel 2.2 c, som fastställs på nationell nivå.
- 6. Kommissionen ska säkerställa att användarna har enkel tillgång online till följande på den gemensamma portal som avses i artikel 2.1:
 - (d) Information om rättigheter, skyldigheter och regler som avses i artikel 2.2 a, som härrör från unionslagstiftningen.
 - (e) Information om de förfaranden som avses i artikel 2.2 b, som fastställs på unionsnivå.
 - (f) Information om de hjälp- och problemlösningstjänster, som avses i artikel 2.2 c, som fastställs på unionsnivå.

Artikel 5 *Tillgång till förfaranden*

- 7. Medlemsstaterna ska säkerställa att om ett förfarande som avses i artikel 2.2 b, som inrättats på nationell nivå, kan användas och utföras online av användare från en viss medlemsstat ska det även kunna användas och utföras av användare från andra medlemsstater på ett icke-diskriminerande sätt.
- 8. Medlemsstaterna ska säkerställa att användare kan utföra de förfaranden som förtecknas i bilaga II helt online.
- 9. De förfaranden som avses i punkt 2 ska anses vara helt online om identifiering, tillhandahållande av information, tillhandahållande av bevis, undertecknande och slutlig inlämning kan ske elektroniskt på distans och via en enda kommunikationskanal samt om resultatet av förfarandet också tillhandahålls elektroniskt.
- 10. Om målet med ett visst förfarande, som avses i punkt 2, inte kan uppnås utan att användaren måste inställa sig personligen hos den behöriga myndigheten i något skede av förfarandet, ska medlemsstaterna begränsa denna fysiska närvaro till enbart det som är absolut nödvändigt och objektivt motiverat samt säkerställa att övriga steg i förfarandet kan utföras helt online. De ska underrätta kommissionen om sådana undantag.
- 11. Denna förordning får inte påverka varken innehållet i eller de rättigheter som beviljas genom något förfarande som fastställs på unionsnivå eller nationell nivå på något av de områden som regleras av denna förordning.
- 12. Inget i denna artikel får hindra medlemsstaterna från att erbjuda användare möjligheten att även få tillgång till och utföra förfaranden enligt artikel 2.2 b på andra sätt än online.

Artikel 6 *Tillgång till hjälp- och problemlösningstjänster*

- 13. Medlemsstaterna och kommissionen ska säkerställa att användarna har enkel tillgång online till de hjälp- och problemlösningstjänster som avses i artikel 2.2 c.
- 14. De nationella samordnarna och kommissionen får tillhandahålla länkar till hjälp- och problemlösningstjänster som erbjuds av behöriga myndigheter, kommissionen eller unionens organ, kontor eller byråer, utöver dem som förtecknas i bilaga III, i enlighet

med artikel 16.2 och 16.3 om dessa tjänster uppfyller kvalitetskraven i artiklarna 9 och 13.

15. Om det är nödvändigt för att uppfylla användarnas behov får den nationella samordnaren föreslå för kommissionen att länkar till hjälp- och problemlösningstjänster som tillhandahålls av privata eller halvprivata enheter inkluderas i ingången om de tjänster som dessa enheter erbjuder uppfyller följande krav:
- (g) Tjänsten erbjuder information eller hjälp på de områden och för de syften som denna förordning omfattar och kompletterar tjänster som redan finns i ingången.
 - (h) Tjänsten erbjuds kostnadsfritt eller till ett pris som är överkomligt för mikroföretag och privatpersoner.
 - (i) Tjänsten uppfyller kraven i artiklarna 9 och 13.
16. Om den nationella samordnaren har föreslagit att en länk inkluderas i enlighet med punkt 3, och tillhandahåller en sådan länk i enlighet med artikel 16.3, ska kommissionen bedöma huruvida villkoren i den punkten är uppfyllda, och om så är fallet aktivera länken.

Kapitel III

Kvalitetskrav

AVSNITT 1

KVALITETSKRAV SOM RÖR INFORMATION OM RÄTTIGHETER, SKYLDIGHETER, REGLER, FÖRFARANDE SAMT HJÄLP- OCH PROBLEMLÖSNINGSTJÄNSTER

Artikel 7

Kvaliteten på information om rättigheter, skyldigheter och regler

17. De berörda myndigheterna och kommissionen ska, när de i enlighet med artikel 4 ansvarar för att säkerställa tillgång till information enligt artikel 2.2 a, säkerställa att informationen uppfyller följande krav:
- (j) Den är utförlig och korrekt och omfattar uppgifter som användarna behöver känna till för att kunna utöva sina rättigheter i full överensstämmelse med gällande regler och skyldigheter.
 - (k) Den innehåller vid behov hänvisningar, länkar till rättsakter, tekniska specifikationer och riktlinjer.
 - (l) Den innehåller namnet på den enhet som är ansvarig för informationsinnehållet.
 - (m) Den innehåller kontaktuppgifter och länkar till eventuella relevanta hjälp- och problemlösningstjänster.
 - (n) Den innehåller datumet för offentliggörandet och för den senaste uppdateringen av informationen.
 - (o) Den är välstrukturerad och presenteras på ett sätt som gör att användarna snabbt kan hitta den information de behöver.
 - (p) Den hålls aktuell.

- (q) Den är skriven på ett klart och tydligt språk som är anpassat efter målgruppens behov.
18. De behöriga myndigheterna ska tillhandahålla informationen på minst ett ytterligare officiellt EU-språk förutom det nationella språket eller, i förekommande fall, de nationella språken.

Artikel 8

Kvaliteten på information om förfaranden

19. De behöriga myndigheterna och kommissionen ska, i syfte att uppfylla bestämmelserna i artikel 4, säkerställa att användarna har tillgång till en tydlig och användarvänlig förklaring av följande punkter i de förfaranden som avses i artikel 2.2 b innan de påbörjar förfarandet och behöver identifiera sig:
- (r) De olika stegen i förfarandet.
- (s) De godtagna metoderna för autentisering, identifiering och undertecknande i förfarandet.
- (t) Typ av och format på bevis som måste tillhandahållas.
- (u) De möjligheter som finns till ändring av beslut eller överklagande i händelse av tvister med behöriga myndigheter avseende resultatet av ett förfarande.
- (v) I förekommande fall tillämpliga avgifter och metod för onlinebetalning.
- (w) Beräknad tid för slutförande av förfarandet samt alla tidsfrister.
- (x) Det eller de språk som förfarandet kan utföras på.
20. Om den förklaring som avses i punkt 1 redan finns tillgänglig för nationella användare kan den återanvändas i enlighet med denna förordning, förutsatt att den i tillämpliga fall innehåller information avseende situationen för icke-nationella användare.
21. De behöriga myndigheterna ska tillhandahålla den förklaring som avses i punkt 1 på minst ett ytterligare officiellt EU-språk förutom det nationella språket eller, i förekommande fall, de nationella språken.

Artikel 9

Kvalitet på information om hjälp- och problemlösningstjänster

22. De behöriga myndigheterna och kommissionen ska, i syfte att uppfylla bestämmelserna i artikel 4, säkerställa att användarna har tillgång till en tydlig och användarvänlig förklaring av följande innan de lämnar in en begäran om en tjänst enligt artikel 2.2 c:
- (y) Den erbjudna tjänstens typ, syfte och förväntade resultat.
- (z) Namn på och kontaktuppgifter till de enheter som ansvarar för tjänsten.
- (aa) I förekommande fall tillämpliga avgifter och metod för onlinebetalning.
- (bb) Beräknad tid för tillhandahållande av tjänsten eller genomsnittlig svarstid.
- (cc) Det eller de språk som begäran kan lämnas in på och som kan användas vid efterföljande kontakter.

23. De behöriga myndigheterna ska tillhandahålla den förklaring som avses i punkt 1 på minst ett ytterligare officiellt EU-språk förutom det nationella språket eller, i förekommande fall, de nationella språken.

AVSNITT 2

KRAV AVSEENDE ONLINEFÖRFARANDEN

Artikel 10

Kvalitetskrav avseende onlineförfaranden

De behöriga myndigheterna ska säkerställa att följande krav uppfylls i samband med de förfaranden som avses i artikel 5.1 som de är ansvariga för:

- (dd) Alla tidsfrister som gäller för behöriga myndigheter under förfarandet respekteras.
- (ee) Om gällande tidsfrister inte hålls underrättas användarna i förväg om orsakerna till detta och en ny tidsfrist anges.

Artikel 11

Gränsöverskridande tillgång till onlineförfaranden

24. De behöriga myndigheterna ska säkerställa att minst följande krav uppfylls om de förfaranden som avses i artikel 5.1 erbjuds online:
- (ff) Användarna kan få tillgång till och motta anvisningar om genomförande av förfarandet på minst ett annat officiellt EU-språk förutom det nationella språket eller, i förekommande fall, de nationella språken.
 - (gg) Användarna begränsas inte av att formulärfält endast godtar data i specifika nationella format.
 - (hh) Användarna kan identifiera sig, underteckna och autentisera handlingar med hjälp av elektroniska medel för identifiering och autentisering, i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 910/2014, där identifiering och underskrift krävs.
 - (ii) Användarna kan tillhandahålla bevis på efterlevnad av gällande krav i elektroniskt format.
 - (jj) Om förfarandet omfattar en betalning kan användarna betala alla avgifter online med hjälp av gränsöverskridande betalningstjänster, som minst omfattar betalningar eller autogireringar enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 260/2012⁴⁰.
25. Om behöriga myndigheter godtar digitaliserade kopior av icke-elektroniska identitetsbevis som id-kort eller pass för nationella användare, ska de godta digitaliserade kopior av sådana även för användare från andra medlemsstater.
26. Behöriga myndigheter ska samarbeta genom informationssystemet för den inre marknaden (IMI), som inrättades genom Europaparlamentets och rådets förordning

⁴⁰ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 260/2012 av den 14 mars 2012 om antagande av tekniska och affärsmässiga krav för betalningar och autogireringar i euro och om ändring av förordning (EG) nr 924/2009 (EUT L 94, 30.3.2012, s. 22).

(EU) nr 1024/2012, när det behövs för att kontrollera äktheten hos bevis som användaren skickat till dem i elektroniskt format för att utföra ett onlineförfarande.

Artikel 12

Gränsöverskridande utbyte av bevis mellan behöriga myndigheter

27. När det gäller utbyte av bevis för onlineförfaranden som förtecknas i bilaga II och förfaranden som anges i direktiven 2005/36/EG, 2006/123/EG, 2014/24/EU och 2014/25/EU ska kommissionen i samarbete med medlemsstaterna inrätta ett tekniskt system för elektroniskt utbyte av bevis mellan behöriga myndigheter i olika medlemsstater (nedan kallat *det tekniska systemet*).
28. Det tekniska systemet ska uppfylla följande krav:
 - (kk) Det ska möjliggöra behandling av begäranden om utbyte av bevis.
 - (ll) Det ska möjliggöra överföring av bevis mellan behöriga myndigheter.
 - (mm) Det ska göra det möjligt för den mottagande behöriga myndigheten att behandla beviset.
 - (nn) Det ska säkerställa bevisets konfidentialitet och integritet.
 - (oo) Det ska säkerställa att användaren har möjlighet att förhandsgranska det bevis som ska utbytas.
29. Medlemsstaterna ska integrera det tekniska systemet i de förfaranden som avses i punkt 1.
30. De behöriga myndigheter som ansvarar för de onlineförfaranden som avses i punkt 1 ska, på uttrycklig förfrågan från användaren, genom det tekniska systemet begära bevis direkt från behöriga myndigheter som utfärdar bevis i andra medlemsstater. De utfärdande myndigheterna ska, med förbehåll för punkt 2 d, göra sådant bevis tillgängligt genom samma system.
31. Om behöriga myndigheter utfärdar bevis i elektroniskt format för de förfaranden som avses i punkt 1 inom sin egen medlemsstat ska de även, genom det tekniska systemet, göra sådant bevis tillgängligt för de behöriga myndigheter från andra medlemsstater som ställt begäran.
32. Bevis som gjorts tillgängligt av en behörig myndighet ska strikt begränsas till det som har begärts och den mottagande myndigheten får endast använda beviset för det förfarande som det utbyts för.
33. Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa de specifikationer hos det tekniska systemet som behövs för genomförandet av denna artikel. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 34.2.
34. Punkterna 3–6 ska inte gälla för förfaranden som inrättats på unionsnivå och som möjliggör andra mekanismer för utbyte av bevis, såvida inte det tekniska system som avses i punkt 1 integreras i dessa förfaranden i enlighet med reglerna i de unionsakter genom vilka de inrättas.

AVSNITT 3

KVALITETSKRAV AVSEENDE HJÄLP- OCH PROBLEMLÖSNINGSTJÄNSTER

Artikel 13

Kvalitetskrav avseende hjälp- och problemlösningstjänster

De behöriga myndigheterna och kommissionen ska säkerställa att de tjänster som förtecknas i bilaga III och de tjänster som har inkluderats i ingången i enlighet med artikel 6.2, 6.3 och 6.4 uppfyller följande kvalitetskrav:

- (d) Alla tidsfrister som gäller för behöriga myndigheter under tillhandahållandet av tjänsten respekteras.
- (e) Om gällande tidsfrister inte hålls underrättas användarna i förväg om orsakerna till detta och en ny tidsfrist anges.
- (f) Om tillhandahållandet av en tjänst omfattar en betalning kan användarna betala alla avgifter online med hjälp av en gränsöverskridande betalningstjänst, som minst omfattar betalningar eller autogireringar enligt förordning (EU) nr 260/2012.

AVSNITT 4

KVALITETSÖVERVAKNING

Artikel 14

Kvalitetsövervakning

- 35. De nationella samordnarna och kommissionen ska övervaka att information, förfaranden samt hjälp- och problemlösningstjänster som finns tillgängliga genom ingången och som de ansvarar för uppfyller kvalitetskraven i artiklarna 7–11 och 13. Övervakningen ska ske med utgångspunkt i de data som samlas in i enlighet med artikel 22.
- 36. Om kvaliteten försämras på de tjänster som avses i punkt 1, som tillhandahålls av de behöriga myndigheterna, får kommissionen vidta någon av följande åtgärder med beaktande av hur allvarliga och bestående försämringarna är:
 - (a) Underrätta den berörda nationella samordnaren och begära korrigerande åtgärder.
 - (b) Översända kvalitetsförsämringen till samordningsgruppen för diskussion.
 - (c) Skicka en skrivelse med rekommendationer till medlemsstaten.
 - (d) Tillfälligt koppla från informationen, förfarandet eller hjälp- och problemlösningstjänsten från ingången.
- 37. Om en hjälp- eller problemlösningstjänst som det finns länkar till i enlighet med artikel 6.2 konsekvent misslyckas med att efterleva de krav som fastställs i artikel 13, eller inte längre uppfyller användarnas behov enligt de data som samlas in i enlighet med artikel 22, får kommissionen koppla bort den från ingången.

Kapitel IV

Tekniska lösningar

Artikel 15

Gemensamt användargränssnitt

38. Kommissionen ska tillhandahålla ett gemensamt användargränssnitt för att säkerställa att ingången fungerar korrekt.
39. Det gemensamma användargränssnittet ska ge tillgång till information, förfaranden samt hjälp- och problemlösningstjänster genom länkar till relevanta webbplatser på nationell nivå och unionsnivå, som finns i det centrallager som avses i artikel 16.
40. Medlemsstaterna och kommissionen ska, i överensstämmelse med sina respektive roller och ansvarsområden enligt artikel 4, säkerställa att information, förfaranden samt hjälp- och problemlösningstjänster organiseras, struktureras och märks ut på ett sätt som gör dem enklare att hitta via användargränssnittet.
41. Kommissionen får anta genomförandeakter om fastställande av den detaljerade organisationen, strukturen och märkningen för all information, alla förfaranden samt alla hjälp- och problemlösningstjänster, så att det gemensamma användargränssnittet kan fungera korrekt. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 35.2.

Artikel 16

Centrallager för länkar

42. Kommissionen ska inrätta och underhålla ett elektroniskt centrallager för länkar till den information, de förfaranden samt de hjälp- och problemlösningstjänster som avses i artikel 2.2 varigenom anslutning mellan dessa tjänster och ingångens gemensamma användargränssnitt möjliggörs.
43. Kommissionen ska till centrallagret för länkar tillhandahålla länkarna till den information, de förfaranden samt de hjälp- och problemlösningstjänster som finns tillgängliga på de webbsidor som förvaltas på unionsnivå, och alla efterföljande uppdateringar av dem.
44. De nationella samordnarna ska till centrallagret för länkar tillhandahålla länkarna till den information, de förfaranden samt de hjälp- och problemlösningstjänster som finns tillgängliga på de webbsidor som förvaltas av berörda myndigheter eller privata eller halvprivata enheter enligt artikel 6.3, och alla efterföljande uppdateringar av dem.

När de nationella samordnarna tillhandahåller länkar till hjälp- och problemlösningstjänster ska de ange vilka tjänster som tillhandahålls av de privata eller halvprivata enheter som avses i artikel 6.3.
45. Kommissionen ska göra länkarna i centrallagret tillgängliga för allmänheten.
46. Kommissionen och de nationella samordnarna ska säkerställa att information, förfaranden samt hjälp- och problemlösningstjänster som tillhandahålls genom ingången inte helt eller delvis innehåller några onödiga dubletter som kan förvilla användarna.

47. Om tillhandahållandet av den information som avses i artikel 4 föreskrivs i annan unionslagstiftning får de nationella samordnarna och kommissionen tillhandahålla länkar till den informationen så att kraven i den artikeln uppfylls.

Artikel 17

Gemensam hjälptjänstsökare

48. För att det ska bli enklare att få tillgång till de hjälp- och problemlösningstjänster som förtecknas i bilaga III och avses i artikel 6.2 och 6.3 ska de behöriga myndigheterna och kommissionen säkerställa att användarna kommer åt dem via det gemensamma sökverktyget för hjälp- och problemlösningstjänster (nedan kallat *den gemensamma hjälptjänstsökaren*) som finns tillgängligt genom ingången.
49. Kommissionen ska utveckla och förvalta den gemensamma hjälptjänstsökaren, och besluta om med vilken struktur och i vilket format som beskrivningar av och kontaktuppgifter till hjälp- och problemlösningstjänster ska tillhandahållas, så att den gemensamma hjälptjänstsökaren kan fungera korrekt.
50. De nationella samordnarna ska förse kommissionen med de beskrivningar och kontaktuppgifter som avses i punkt 2.

Artikel 18

Ansvar för it-program som stöder ingången

51. Kommissionen ska ansvara för utveckling, tillgänglighet, underhåll, säkerhet och värdskap i fråga om följande it-program och webbsidor:
- (e) Den gemensamma portal som avses i artikel 2.1.
 - (f) Det gemensamma användargränssnitt som avses i artikel 15.1.
 - (g) Det centrallager för länkar som avses i artikel 16.1.
 - (h) Den gemensamma hjälptjänstsökare som avses i artikel 17.
 - (i) De återkopplingsverktyg för användare som avses i artiklarna 22.1 och 23.1 a.
52. Behöriga myndigheter ska ansvara för utveckling, tillgänglighet, underhåll och säkerhet för it-program i samband med de webbsidor som de förvaltar och som är kopplade till det gemensamma användargränssnittet.

Kapitel V

Marknadsföring

Artikel 19

Namn och kvalitetsmärke

53. Det namn och den logotyp som ingången ska bli känd under och marknadsföras med för allmänheten kommer att beslutas av kommissionen i nära samarbete med samordningsgruppen för ingången, senast den dag då denna förordning börjar tillämpas.
54. Ingångens namn fungerar även som ett kvalitetsmärke som endast får användas som ett sådant av de informationswebbplatser och hjälp- och problemlösningstjänster som

finns med i det centrallager som avses i artikel 16 som bevis på efterlevnad av de kvalitetskrav som avses i kapitel III.

Artikel 20 *Marknadsföring*

55. De behöriga myndigheterna och kommissionen ska främja medvetenheten om och användningen av ingången bland privatpersoner och företag och säkerställa att ingången och dess tjänster är tillgängliga och synliga via offentliga sökmotorer.
56. De berörda myndigheterna och kommissionen ska samordna sina marknadsföringsaktiviteter som avses i punkt 1 och hänvisa till ingången genom att använda dess logotyp och en hänvisning till den i sådana aktiviteter, tillsammans med eventuella andra varumärkesnamn vid behov.
57. De behöriga myndigheterna och kommissionen ska säkerställa att ingången är lätt att hitta genom de relaterade portaler som de ansvarar för, och att det finns tydliga länkar till ingången på alla relevanta webbplatser.
58. De nationella samordnarna ska främja ingången hos de nationella myndigheterna.

Kapitel VI **Insamling av användaråterkoppling och statistik**

Artikel 21 *Användarstatistik*

59. I syfte att förbättra ingångens funktionalitet ska de behöriga myndigheterna och kommissionen säkerställa att det samlas in statistik om användarnas besök på ingången och på de webbsidor som ingången har länkar till.
60. De behöriga myndigheterna och kommissionen ska registrera och i sammanställd form utbyta uppgifter om antal, ursprung och föremål för begäranden om hjälp- och problemlösningstjänster samt om deras svarstider.
61. Kommissionen ska ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 34 med avseende på de detaljerade kategorier av data som ska registreras i enlighet med punkt 2, som rör den information, de förfaranden samt de hjälp- och problemlösningstjänster som ingången har länkar till.
62. Kommissionen ska anta genomförandeakter om fastställande av metoden för registrering och utbyte av sådan statistik. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 35.2.

Artikel 22 *Användarnas återkoppling på ingångens tjänster*

63. I syfte att samla in information direkt från användarna om hur nöjda de är med de tjänster som tillhandahålls genom ingången ska kommissionen via ingången förse användarna med ett användarvänligt verktyg som de kan använda för att, så snart de har använt någon av de tjänster som avses i artikel 2.2, anonymt lämna kommentarer om kvaliteten och tillgängligheten på de tjänster som tillhandahålls genom ingången och om det gemensamma användargränssnittet.

64. De behöriga myndigheterna och kommissionen ska inkludera en länk till detta verktyg på alla webbsidor som ingår i ingången. De behöriga myndigheterna ska samarbeta med kommissionen och integrera ett sådant verktyg på de webbsidor som de ansvarar för.
65. Kommissionen och de nationella samordnarna ska ha direktåtkomst till den användaråterkoppling som samlats in med hjälp av detta verktyg, så att de kan åtgärda eventuella problem som tagits upp.
66. Med avvikelse från vad som sägs i punkt 2 behöver de behöriga myndigheterna inte integrera det verktyg för användaråterkoppling som avses i punkt 1 på sina webbsidor som har länkar till ingången om det på dessa webbsidor, i syfte att övervaka tjänstekvaliteten, finns en mekanism för användaråterkoppling med funktioner som liknar dem i det verktyg som avses i punkt 1. De behöriga myndigheterna ska samla in den användaråterkoppling som mottagits genom återkopplingsverktyget och dela den med kommissionen och med de nationella samordnarna i de andra medlemsstaterna.
67. Kommissionen ska anta genomförandeakter om fastställande av regler för insamling och delning av användarnas återkoppling. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 35.2.

Artikel 23

Rapportering om den inre marknadens funktion

68. Kommissionen ska
- (j) förse ingångens användare med ett användarvänligt verktyg för anonym signalering av hinder som de har stött på under utövandet av sina rättigheter på den inre marknaden,
 - (k) samla in information från hjälp- och problemlösningstjänsterna om föremålet för förfrågningar och svar.
69. Kommissionen ska offentliggöra en anonymiserad onlineöversikt av de problem som framkommer av den information som samlas in i enlighet med punkt 1.
70. Medlemsstaterna och kommissionen ska analysera och undersöka de problem som tas upp och när så är möjligt åtgärda dem med lämpliga medel.

Kapitel VII

Förvaltning av ingången

Artikel 24

Nationella samordnare

71. Varje medlemsstat ska utse en nationell samordnare. De nationella samordnarna ska förutom att uppfylla sina skyldigheter i enlighet med artiklarna 6, 14, 16, 17, 20 och 22 göra följande:
- (l) Fungera som nationella kontaktpunkter för alla frågor som rör ingången.
 - (m) Ansvara för kontakter med kommissionen i alla frågor som rör ingången.
 - (n) Främja de nationella myndigheternas enhetliga tillämpning av artiklarna 7–13.

- (o) Säkerställa att de rekommendationer som avses i artikel 14.2 c genomförs korrekt.
72. Varje medlemsstat ska upplysa de andra medlemsstaterna och kommissionen om sin nationella samordnares namn och kontaktuppgifter.

Artikel 25 *Samordningsgrupp*

En samordningsgrupp (nedan kallad *samordningsgruppen för ingången*) ska inrättas. Den ska bestå av de nationella samordnarna och ha en företrädare för kommissionen som ordförande. Den ska anta sin egen arbetsordning. Kommissionen ska tillhandahålla sekretariatet.

Artikel 26 *Uppgifter för samordningsgruppen för ingången*

73. Samordningsgruppen för ingången ska stödja genomförandet av ingången. Den ska i synnerhet
- (p) främja utbyte och regelbunden uppdatering av bästa praxis,
 - (q) diskutera förbättringar av presentationen av information på de områden som förtecknas i bilaga I,
 - (r) diskutera utkastet till årligt arbetsprogram,
 - (s) bistå kommissionen i övervakningen av genomförandet av det årliga arbetsprogrammet,
 - (t) bistå kommissionen i övervakningen av efterlevnaden av de krav som anges i artiklarna 7–11 och 13,
 - (u) informera om genomförandet av artikel 5.2,
 - (v) lämna yttranden och rekommendera åtgärder till de behöriga myndigheterna och kommissionen i syfte att undvika eller eliminera onödiga dubletter av de tjänster som är tillgängliga genom ingången,
 - (w) lämna yttranden om förfaranden eller organisatoriska åtgärder för att effektivt ta itu med eventuella problem med tjänsternas kvalitet som användarna har tagit upp eller förslag på hur de kan förbättras,
 - (x) diskutera frågor som rör kvalitetskrav för de tjänster som erbjuds genom ingången,
 - (y) bistå kommissionen när det gäller hur de tjänster som avses i artikel 2.2 organiseras, struktureras och presenteras i det gemensamma användargränssnittet,
 - (z) främja utveckling och genomförande av den samordnade marknadsföringen,
 - (aa) samarbeta med de styrande organen för tjänster eller nätverk för information, hjälp och problemlösning.
74. Kommissionen får rådgöra med samordningsgruppen i alla frågor som rör tillämpningen av denna förordning.

Artikel 27
Årligt arbetsprogram

75. Kommissionen ska anta det årliga arbetsprogrammet där särskilt följande ska anges:
- (bb) Åtgärder för genomförande av den specifika presentationen av information på de områden som förtecknas i bilaga I.
 - (cc) Åtgärder som krävs för att säkerställa att artiklarna 5 och 11 följs.
 - (dd) Åtgärder som krävs för att säkerställa att kraven i artiklarna 7–10 uppfylls.
 - (ee) Åtgärder som rör marknadsföringen av ingången i linje med artikel 20.
76. När kommissionen förbereder utkastet till årligt arbetsprogram ska den ta hänsyn till användaråterkoppling som samlats i enlighet med artikel 22. Innan det antas ska kommissionen översända utkastet till årligt arbetsprogram till samordningsgruppen för diskussion.

Kapitel VIII
Slutbestämmelser

Artikel 28
Kostnader

77. Europeiska unionens allmänna budget ska täcka kostnaderna för
- (ff) utveckling och underhåll av de it-verktyg som stöder genomförandet av denna förordning på unionsnivå,
 - (gg) marknadsföring av ingången på unionsnivå,
 - (hh) översättning till ett av unionens officiella språk, som inte är det nationella språket, av en största volym per medlemsstat av den information som avses i artikel 2.2 a och de anvisningar för förfaranden som avses i artikel 11.1 a.
78. Kostnaderna i samband med nationella webbportaler, informationsplattformar, hjälptjänster och förfaranden som inrättats på medlemsstatsnivå ska tas från respektive medlemsstats budget, såvida inget annat föreskrivs i unionslagstiftningen.

Artikel 29
Skydd av personuppgifter

Behöriga myndigheters behandling av personuppgifter inom ramen för denna förordning ska ske enlighet med [direktiv 95/46/EG] [Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679]. Kommissionens behandling av personuppgifter inom ramen för denna förordning ska överensstämma med förordning 00/0000 [ny förordning som ersätter förordning 45/2001].

Artikel 30
Samarbete med andra informations- och hjälpnätverk

79. Kommissionen ska bestämma vilka befintliga informella styrformer för de hjälp- och problemlösningstjänster som förtecknas i bilaga III eller för några andra informationsområden som omfattas av bilaga I som ska integreras i samordningsgruppen för ingången.

80. Om tjänsterna eller nätverken för information och hjälp har skapats genom en bindande unionsakt för något av de informationsområden som omfattas av bilaga I, ska kommissionen samordna arbetet för samordningsgruppen för ingången och de styrande organen för dessa tjänster eller nätverk i syfte att uppnå synergieffekter och undvika dubletter.

Artikel 31

Förhållande till andra bestämmelser i unionslagstiftningen

Om bestämmelserna i denna förordning strider mot en bestämmelse i en annan unionsakt som reglerar specifika aspekter av syftet med denna förordning, ska bestämmelsen i den andra unionsakten ges företräde.

Artikel 32

Informationssystemet för den inre marknaden

81. Det informationssystem för den inre marknaden som inrättades genom förordning (EU) nr 1024/2012 ska användas vid tillämpningen av artikel 11.4.
82. Kommissionen får besluta att använda IMI som ett elektroniskt centrallager för länkar enligt artikel 16.1.

Artikel 33

Rapportering och översyn

Senast fyra år efter det att denna förordning trätt i kraft och därefter vartannat år ska kommissionen se över tillämpningen av denna förordning och överlämna en utvärderingsrapport till Europaparlamentet och rådet om hur ingången fungerar och om hur den inre marknaden fungerar med utgångspunkt i den statistik och återkoppling som samlats in i enlighet med artiklarna 21, 22 och 23. Vid översynen ska särskilt räckvidden av artikel 12 i denna förordning utvärderas med beaktande av den tekniska, marknadsrelaterade och juridiska utvecklingen när det gäller utbyte av bevis mellan behöriga myndigheter.

Artikel 34

Utövande av delegeringen

83. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.
84. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 21.3 ska ges till kommissionen för en period på fem år från och med den [...]. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden på fem år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.
85. Den delegering av befogenhet som avses i artikel 21.3 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

86. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.
87. En delegerad akt som antas enligt artikel 21.3 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

Artikel 35
Kommittéförfarande

88. Kommissionen ska biträdas av en kommitté. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.
89. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

Artikel 36
Ändring av förordning (EU) nr 1024/2012

Förordning (EU) nr 1024/2012 ska ändras på följande sätt:

- 1) Artikel 1 ska ersättas med följande:

”Artikel 1
Syfte

I denna förordning fastställs regler för användningen av informationssystemet för den inre marknaden (nedan kallat *IMI*), för administrativt samarbete, inbegripet behandling av personuppgifter, mellan följande aktörer (nedan kallade *IMI-aktörerna*):

- a) Medlemsstaternas behöriga myndigheter.
 - b) Medlemsstaternas behöriga myndigheter och kommissionen.
 - c) Medlemsstaternas behöriga myndigheter, kommissionen och unionens organ, kontor och byråer.”
- 2) Artikel 3.1 ska ersättas med följande:
- ”1. IMI ska användas för utbyte av information, inbegripet personuppgifter, mellan IMI-aktörerna och behandling av den informationen för något av följande syften:
- a) Administrativt samarbete som krävs enligt de akter som förtecknas i bilagan.
 - b) Administrativt samarbete som ingår i ett pilotprojekt som genomförs i enlighet med artikel 4.”
- 3) I artikel 5 ska andra stycket ändras på följande sätt:
- a) Led a ska ersättas med följande:

”a) *IMI*: det elektroniska verktyg som kommissionen tillhandahåller för att underlätta administrativt samarbete mellan medlemsstaternas behöriga myndigheter och mellan medlemsstaternas behöriga myndigheter, kommissionen och unionens organ, kontor och byråer.”

- b) Led b ska ersättas med följande:
- ”b) *administrativt samarbete*: samarbete mellan IMI-aktörer genom utbyte och behandling av information i syfte att bättra tillämpa unionsrätten.”
- c) Led g ska utgå.
- 4) I artikel 8.1 ska följande led läggas till:
- ”f) säkerställa samordning med unionens organ, kontor och byråer och bevilja dem tillträde till IMI.”
- 5) Artikel 9.4 ska ersättas med följande:
- ”4. Lämpliga medel ska inrättas av medlemsstaterna, kommissionen och unionens andra organ, kontor och byråer för att se till att IMI-användarna får tillgång till de personuppgifter som behandlas i IMI endast i de fall det föreligger ett behov och endast inom de områden av den inre marknaden för vilka de har beviljats tillträdesrättigheter enligt punkt 3.”
- 6) Artikel 21 ska ändras på följande sätt:
- a) Punkt 2 ska ersättas med följande:
- ”2. Europeiska datatillsynsmannen ska ansvara för att övervaka och säkerställa att behandling av personuppgifter som utförs av kommissionen eller andra av unionens organ, kontor eller byråer, i deras roll som IMI-aktörer, sker i enlighet med denna förordning. De uppgifter och befogenheter som avses i artiklarna 58 och 59 i [förordning (EU) nr XX/201Y] ska gälla.”
- b) Punkt 3 ska ersättas med följande:
- ”3. De nationella tillsynsmyndigheterna och Europeiska datatillsynsmannen ska, båda inom sina respektive befogenheter, samarbeta med varandra för att säkerställa en samordnad övervakning av IMI och IMI-aktörernas användning av IMI i enlighet med artikel 62 i [förordning (EU) nr XX/201Y].”
- c) Punkt 4 ska utgå.
- 7) Artikel 29.1 ska utgå.
- 8) I bilagan ska följande punkt läggas till som punkt 12:
- ”12. Europaparlamentets och rådets [förordning (EU) nr XX/201Y] om inrättande av en gemensam digital ingång för tillhandahållande av information, förfaranden samt hjälp- och problemlösningstjänster och om ändring av förordning (EU) nr 1024/2012: artikel [11.4].”

Artikel 37 *Ikraftträdande*

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 2, artiklarna 4–11, artikel 12.1–12.6 och 12.8, artikel 13, artikel 14, artikel 15.1–15.3, artikel 16, artikel 17, artikel 21.1 och 21.2, artikel 22.1–22.4 och artikel 23 ska tillämpas från och med [två år efter det att denna förordning har trätt i kraft].

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

FINANSIERINGSÖVERSIKT FÖR RÄTTSAKT

1. GRUNDLÄGGANDE UPPGIFTER OM FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

- 1.1. Förslagets eller initiativets beteckning
- 1.2. Berörda politikområden i den verksamhetsbaserade förvaltningen och budgeteringen
- 1.3. Typ av förslag eller initiativ
- 1.4. Mål
- 1.5. Motivering till förslaget eller initiativet
- 1.6. Tid under vilken åtgärden kommer att pågå respektive påverka resursanvändningen
- 1.7. Planerad metod för genomförandet

2. FÖRVALTNING

- 2.1. Bestämmelser om uppföljning och rapportering
- 2.2. Administrations- och kontrollsystem
- 2.3. Åtgärder för att förebygga bedrägeri och oriktigheter

3. BERÄKNADE BUDGETKONSEKVENSER AV FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

- 3.1. Berörda rubriker i den fleråriga budgetramen och budgetrubriker i den årliga budgetens utgiftsdel
- 3.2. Beräknad inverkan på utgifterna
 - 3.2.1. *Sammanfattning av den beräknade inverkan på utgifterna*
 - 3.2.2. *Beräknad inverkan på driftsanslagen*
 - 3.2.3. *Beräknad inverkan på anslag av administrativ natur*
 - 3.2.4. *Förenlighet med den gällande fleråriga budgetramen*
 - 3.2.5. *Bidrag från tredje part*
- 3.3. Beräknad inverkan på inkomsterna

FINANSIERINGSÖVERSIKT FÖR RÄTTSAKT

1. GRUNDLÄGGANDE UPPGIFTER OM FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

1.1. Förslagets eller initiativets beteckning

Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om att underlätta fri rörlighet för privatpersoner och företag på den inre marknaden genom att förse dem med en gemensam digital ingång till information, förfaranden, hjälp- och problemlösningstjänster och om ändring av förordning (EU) nr 1024/2012.

1.2. Berörda politikområden i den verksamhetsbaserade förvaltningen och budgeteringen⁴¹

Avdelning 02: Inre marknaden, industri, entreprenörskap samt små och medelstora företag

Verksamhet 02 02: Företagens konkurrenskraft och små och medelstora företag

Verksamhet 02 03: Inre marknaden för varor och tjänster

1.3. Typ av förslag eller initiativ

☒ Ny åtgärd

☐ Ny åtgärd som bygger på ett pilotprojekt eller en förberedande åtgärd⁴²

☐ Befintlig åtgärd vars genomförande förlängs i tiden

☐ Tidigare åtgärd som omformas till eller ersätts av en ny

1.4. Mål

1.4.1. Fleråriga strategiska mål för kommissionen som förslaget eller initiativet är avsett att bidra till

I kommissionens meddelande *En strategi för en inre digital marknad i Europa* från maj 2015 föreslogs att det ska inrättas en gemensam digital ingång för att utöka, förbättra och säkerställa större enhetlighet för alla informations-, hjälp- och problemlösningstjänster som krävs för effektiv verksamhet över gränserna. Den ska också göra det möjligt för användarna att genomföra de vanligaste nationella förfarandena online.

I strategin för den inre marknaden från oktober 2015 tillkännagavs också den gemensamma digitala ingången som ett sätt att hantera de specifika kraven för nystartade företag.

Både rådet (konkurrenskraft), i sina slutsatser från mars 2015 och februari 2016, och Europaparlamentet i januari 2016 välkomnade konceptet.

Det övergripande politiska målet är att underlätta den inre marknadens funktion genom att minska eller avlägsna befintliga hinder som står i vägen för gränsöverskridande affärsverksamhet och privatpersoners rörlighet. Genom att man hjälper privatpersoner, små och medelstora företag samt nystartade företag att dra

⁴¹ Verksamhetsbaserad förvaltning och verksamhetsbaserad budgetering benämns ibland med de interna förkortningarna ABM respektive ABB.

⁴² I den mening som avses i artikel 54.2 a eller b i budgetförordningen.

nytta av den inre marknaden kommer konkurrensen, antalet arbetstillfällen och tillväxten att öka.

Förslaget syftar till att avlägsna hinder genom att erbjuda bättre tillgång till information, e-förfaranden och hjälptjänster online och över gränserna. Genom att minska transaktionskostnaderna för insamling av information och administrativa förfaranden kommer privatpersoner och företag uppmuntras att utöva sina rättigheter på den inre marknaden.

1.4.2. *Specifika mål eller verksamheter inom den verksamhetsbaserade förvaltningen och budgeteringen som berörs*

Specifikt mål nr...

Närmare bestämt ska den gemensamma digitala ingången säkerställa att

- den information om EU-rättigheter och nationella regler och förfaranden som privatpersoner och företag behöver för att kunna utöva sina rättigheter på den inre marknaden finns tillgänglig online,
- information, hjälptjänster och förfaranden uppfyller vissa minimikrav på kvalitet,
- viktiga nationella förfaranden finns tillgängliga online,
- information och förfaranden finns helt tillgängliga för användare över gränserna,
- medvetenheten om de tjänster som erbjuds ökar och att information och hjälptjänster är väl samordnade och enkla att hitta,
- återkoppling från privatpersoner och företag samlas in och analyseras systematiskt för att förbättra tjänstekvaliteten och upptäcka hinder på den inre marknaden.

Berörda verksamheter enligt den verksamhetsbaserade förvaltningen och budgeteringen

Kapitel 02 02: Företagens konkurrenskraft och små och medelstora företag

Kapitel 02 03: Inre marknaden för varor och tjänster

1.4.3. *Verkan eller resultat som förväntas*

Beskriv den verkan som förslaget eller initiativet förväntas få på de mottagare eller den del av befolkningen som berörs.

Den gemensamma digitala ingången förväntas att medföra följande:

- Minska den administrativa bördan på privatpersoner och företag som vill utnyttja sina rättigheter på den inre marknaden inom ramen för gränsöverskridande verksamhet eller privatpersoners rörlighet. Genom att underlätta tillgången till information, förfaranden och hjälptjänster kommer initiativet att spara tid och pengar för privatpersoner och företag.
- Förbättra tjänstekvaliteten för privatpersoner och företag.
- Minska de administrativa kostnaderna för medlemsstaterna när de hanterar förfaranden och förbättra överensstämmelsen med nationella regler.

1.4.4. *Indikatorer för bedömning av resultat eller verkan*

Ange vilka indikatorer som ska användas för att följa upp hur förslaget eller initiativet genomförs.

Följande indikatorer föreslås:

- Andelen företag och privatpersoner som anger att de har kunnat hitta den information de sökte.
- Trender i ett genomsnittligt antal månatliga användare.
- Andelen företag och privatpersoner som anger att de har kunnat hitta den information de sökte enkelt.
- Andelen företag och privatpersoner som anger att de är nöjda med kvaliteten (enligt vissa kriterier).
- Andelen företag och privatpersoner som anger att de har kunnat utföra de tillgängliga förfarandena helt online.
- Andelen företag och privatpersoner som anger att de har kunnat utföra de tillgängliga förfarandena helt online och över gränserna.
- Användbarheten hos uppgifter som kommer från återkopplingsverktyget för användare och från hjälptjänster i fråga om hinder på den inre marknaden och kvaliteten på den resulterande rapporten.

1.5. Motivering till förslaget eller initiativet

1.5.1. Behov som ska tillgodoses på kort eller lång sikt

- Förslaget förväntas minska den administrativa bördan för privatpersoner och företag genom att
- underlätta tillgången till information om rättigheter, skyldigheter och regler som härrör från unionsakter i fråga om den inre marknaden,
 - underlätta tillgången till hjälptjänster som kan komplettera den information som tillhandahålls online,
 - underlätta tillgången till och utnyttjandet av förfaranden genom digitalisering och bättre användbarhet för användare över gränserna,
 - ställa upp minimikrav på kvalitet i fråga om information, hjälp- och problemlösningstjänster samt förfaranden och säkerställa att de genomförs med hjälp av återkoppling från användarna och statistik.

1.5.2. Mervärdet av en åtgärd på unionsnivå

Huvudmålet med den gemensamma digitala ingången är att förbättra den inre marknads funktion för alla privatpersoner och företag och följaktligen öka konkurrenskraften hos små och medelstora företag.

Detta mål kan inte uppnås i tillräcklig utsträckning utan åtgärder på EU-nivå. Det nuvarande systemet med informations- och hjälptjänster är inte tillräckligt sammanhängande, eftersom de befintliga verktyg som skapats på EU-nivå inte är tillräckligt sammankopplade eller användarvänliga. Det saknas en gemensam strategi för att säkerställa kvaliteten med hjälp av minimikrav när det gäller kvaliteten. Även om den rättsliga ramen främjar synergier har medlemsstaterna inte utnyttjat dessa i tillräcklig utsträckning, eftersom det saknas bindande skyldigheter.

Dessutom har enskilda åtgärder från medlemsstaterna lett till stora skillnader i fråga om tillvägagångssätt, och sådana skillnader leder till ytterligare kostnader för företag i gränsöverskridande sammanhang, i synnerhet för små och medelstora företag, och detta avskräcker många från att expandera till andra länder.

Mervärdet på EU-nivå av den gemensamma digitala ingången är att den kommer att minska fragmenteringen genom att utöka den goda praxis som redan finns på många områden till att även omfatta det allmänna tjänstepaketet som ska tas fram för privatpersoner och företag i EU.

1.5.3. *Huvudsakliga erfarenheter från liknande försök eller åtgärder*

Flera olika portaler och kontaktpunkter på både EU-nivå och nationell nivå har skapats de senaste decennierna i syfte att tillgodose dessa behov. Flera EU-initiativ har antagits eller är under planering för att underlätta tillgången till e-förfaranden inom specifika sektorer för utländska användare. Dessa är bl.a. följande: Gemensamma kontaktpunkter som inrättats på grundval av tjänstedirektivet i syfte att erbjuda onlineinformation, hjälptjänster och tillgång till förfaranden som gäller den aktuella tjänsteverksamheten. Kontaktpunkter för produkter och kontaktpunkter för byggprodukter som inrättats för att på begäran ge tillgång till produktspecifika tekniska regler. Rådgivningscentrum för yrkeskvalifikationer som syftar till att hjälpa yrkesmänniskor som vill arbeta i ett annat land. Nätverk såsom nätverket av europeiska konsumentcentrum arbetar med att främja kunskapen om konsumenternas rättigheter i EU och hjälper till vid att lösa klagomål om köp som har gjort i ett annat av nätverkets land under resor eller vid onlineköp; nätverket Solvit ska leverera snabba, effektiva och informella lösningar till privatpersoner och företag när de nekas sina rättigheter på den inre marknaden av myndigheter. Flera informationsportaler, såsom Ditt Europa eller den europeiska e-juridikportalen, har skapats på EU-nivå i syfte att informera om EU:s regler och nationella regler.

Trots dessa insatser är det nuvarande utbudet för privatpersoner och företag mycket splittrat. Det finns luckor i tillgången till onlineinformation och onlineförfaranden, brist på kvalitet på tjänsterna, bristande medvetenhet om vad som erbjuds online samt problem med sökbarheten, och bristen på tillgänglighet till tjänster för användare från andra medlemsstater är fortfarande ett stort problem.

1.5.4. *Förenlighet med andra finansieringsformer och eventuella synergieffekter*

Den gemensamma digitala ingången utgör en del av åtgärdsplanen för e-förvaltning, som också innefattar andra åtgärder som kommer att bidra till den gemensamma digitala ingångens framgång, såsom engångsprincipen.

Förslaget följer logiken i kommissionens mål i den digitala omvandlingen om att skapa effektivt webbinnehåll och undvika ytterligare fragmentering som orsakas av nya portaler och kontaktpunkter.

Förordningen om officiella handlingar är också relevant i detta sammanhang, eftersom den kräver att medlemsstaterna ska godta en rad handlingar från medborgare utan vidare kontroll och översättning från slutet av 2018.

Andra åtgärder i planen som kompletterar och är direkt relevanta för den gemensamma digitala ingången är utnyttjande av e-legitimation och e-signatur genom eIDA-förordningen, den europeiska e-juridikportalen (som innefattar företagsregistrens sammankopplingssystem), informationsportalen om EU-moms, sammankopplingen av insolvensregister och ett planerat initiativ för bolagsrätt för att underlätta digitala lösningar under ett företags hela livscykel. Ingången ligger dessutom i linje med översynen av den europeiska interoperabilitetsramen.

Den gemensamma digitala ingången är helt förenlig med dessa initiativ som syftar till att förbättra tillgången till information online eller digitalisera förfaranden på EU-nivå och nationell nivå.

1.6. Tid under vilken åtgärden kommer att pågå respektive påverka resursanvändningen

- ☐ Förslag eller initiativ som pågår under en **begränsad tid**
 - ☐ Förslaget eller initiativet ska gälla från [den DD/MM]ÅÅÅÅ till [den DD/MM]ÅÅÅÅ.
 - ☐ Det påverkar resursanvändningen från ÅÅÅÅ till ÅÅÅÅ.
- ☒ Förslag eller initiativ som pågår under en **obegränsad tid**
 - Efter en inledande period 2018–2020,
 - beräknas genomförandetakten nå en stabil nivå.

1.7. Planerad metod för genomförandet⁴³

- ☒ **Direkt förvaltning** som sköts av kommissionen
 - ☒ inom dess avdelningar, vilket också inbegriper personalen vid unionens delegationer
 - ☐ via genomförandeorgan
- ☐ **Delad förvaltning** med medlemsstaterna
- ☐ **Indirekt förvaltning** genom att uppgifter som ingår i budgetgenomförandet delegeras till
 - ☐ tredjeländer eller organ som de har utsett
 - ☐ internationella organisationer och organ kopplade till dem (ange vilka)
 - ☐ EIB och Europeiska investeringsfonden
 - ☐ organ som avses i artiklarna 208 och 209 i budgetförordningen
 - ☐ offentligrättsliga organ
 - ☐ privaträttsliga organ som anförtrotts uppgifter som faller inom offentlig förvaltning och som lämnat tillräckliga ekonomiska garantier
 - ☐ organ som omfattas av privaträtten i en medlemsstat, som anförtrotts genomförandet av ett offentlig-privat partnerskap och som lämnat tillräckliga ekonomiska garantier
 - ☐ personer som anförtrotts ansvaret för genomförandet av särskilda åtgärder inom Gusp som följer av avdelning V i fördraget om Europeiska unionen och som anges i den grundläggande rättsakten
 - *Vid fler än en metod, ange kompletterande uppgifter under "Anmärkningar".*

2. FÖRVALTNING

2.1. Bestämmelser om uppföljning och rapportering

Ange intervall och andra villkor för sådana åtgärder:

⁴³ Närmare förklaringar av de olika metoderna för genomförande med hänvisningar till respektive bestämmelser i budgetförordningen återfinns på BudgWeb: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html

Kommissionen ska senast två år efter förordningens ikraftträdande och vartannat år därefter överlämna en bedömningsrapport till Europaparlamentet och rådet om hur ingången fungerar på grundval av insamlad statistik och återkoppling.

2.2. Administrations- och kontrollsystem

2.2.1. Risker som identifierats

Den huvudsakliga risken i fråga om ett lyckat genomförande av den gemensamma digitala ingången är att de medlemsstater som ligger efter i dag (när det gäller tillgängligheten till information och förfaranden online, i synnerhet tillgången för utländska medborgare) inte kommer att kunna komma i kapp snabbt nog. Den planerade förvaltningsstrukturen som bygger på ett tätt samarbete mellan medlemsstaterna och kommissionen samt möjligheten att använda medel från de europeiska struktur- och investeringsfonderna kommer dock att hjälpa medlemsstaterna att hålla jämna steg.

En annan aspekt är att verktyget för utbyte av bevis i den gemensamma digitala ingången kommer att bygga på funktioner i informationssystemet för den inre marknaden (IMI) och andra tekniska metoder. De allmänna riskerna för IMI, inklusive driftsmässiga risker, har identifierats inom ramen för förordning (EU) nr 1024/2012 (IMI-förordningen). Kommissionen är IMI-systemets ”ägare” och har ansvaret för den dagliga driften, underhållet och utvecklingen. Systemet utvecklas och förvaltas av en intern leverantör, vilket säkerställer en hög nivå av driftskontinuitet. Risker som är kopplade till andra tekniska metoder är begränsade, tack vare möjligheten att använda IMI-funktioner tills lämpliga tekniska metoder finns på plats.

Det finns också risker i samband med uppgiftskyddsfrågor, men de omfattas av artikel 29 om skydd av personuppgifter.

2.2.2. Uppgifter om det interna kontrollsystemet

Kommissionen kommer att erbjuda stöd till alla berörda parter, t.ex. medlemsstaternas myndigheter, yrkesorganisationer osv, med att hantera de allmänna riskerna enligt avsnitt 2.2.1 ovan, exempelvis genom möten med samordningsgruppen och arbetsseminarier, och kommer aktivt att främja införandet och användningen av det nya systemet. Medlemsstaterna kommer också att behöva framhäva fördelarna med det föreslagna verktyget.

När det gäller de operativa aspekterna av den gemensamma digitala ingången kommer dessa att hanteras av kommissionen, som kommer att säkerställa en hög grad av övervakning och kontroll. Regelbundna möten och rapporteringsinstrument kommer att underlätta nära övervakning av utveckling och underhåll.

Dessutom säkerställer Europeiska datatillsynsmannen att kommissionens behandling av personuppgifter sker i enlighet med tillämplig lagstiftning. De nationella dataskyddsmyndigheterna kommer att övervaka den hantering av personuppgifter som sker hos de behöriga myndigheterna på medlemsstatsnivå.

2.2.3. Beräknade kostnader för och fördelar med kontroller – bedömning av förväntad risk för fel

De allmänna riskerna kommer att hanteras genom lämpliga åtgärder, bland annat med hjälp av stöd och information till berörda parter.

2.3. Åtgärder för att förebygga bedrägeri och oriktigheter

Beskriv förebyggande åtgärder (befintliga eller planerade)

För att bekämpa bedrägeri, korruption och annan olaglig verksamhet ska de bestämmelser som normalt är tillämpliga på kommissionens verksamhet, inbegripet Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 883/2013 av den 11 september 2013 om utredningar som utförs av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf), gälla utan förbehåll när det gäller den gemensamma digitala ingången.

3. BERÄKNADE BUDGETKONSEKVENSER AV FÖRSLAGET ELLER INITIATIVET

3.1. Berörda rubriker i den fleråriga budgetramen och budgetrubriker i den årliga budgetens utgiftsdel

- Befintliga budgetrubriker (även kallade ”budgetposter”)

Redovisa enligt de berörda rubrikerna i den fleråriga budgetramen i nummerföljd

Rubrik i den fleråriga budgetramen	Budgetrubrik	Typ av anslag	Bidrag			
	Nummer och beteckning	Diff./Icke-diff. ⁴⁴	från Efta-länder ⁴⁵	från kandidat-länder ⁴⁶	från tredje-länder	enligt artikel 21.2 b i budget-förordningen
1A	02 02 01 Främjande av entreprenörskap och förbättring av unionsföretagens konkurrenskraft och marknadstillträde	Differen-tierade	JA	JA	JA	NEJ
1A	02 03 01 Verksamhet och utveckling avseende den inre marknaden för varor och tjänster	Differen-tierade	JA	NEJ	NEJ	NEJ
1A	02 03 04 Verktyg för förvaltning av den inre marknaden	Differen-tierade	JA	NEJ	NEJ	NEJ

⁴⁴ Differentierade respektive icke-differentierade anslag.

⁴⁵ Efta: Europeiska frihandelssammanslutningen.

⁴⁶ Kandidatländer och i förekommande fall potentiella kandidatländer i västra Balkan.

3.2. Beräknad inverkan på utgifterna

3.2.1. Sammanfattning av den beräknade inverkan på utgifterna

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Rubrik i den fleråriga budgetramen	1A	Konkurrenskraft för tillväxt och sysselsättning
---	----	---

GD: GROW			2018	2019	2020	2021	2022 och framåt	TOTALT
• Driftsanslag								
02 02 01	Åtaganden	(1)	615 000	150 000	710 000			1 475 000
	Betalningar	(2)	615 000	150 000	710 000			1 475 000
02 03 01	Åtaganden	(1)			710 000			710 000
	Betalningar	(2)			710 000			710 000
02 03 04	Åtaganden	(1)				3 920 000	1 420 000	5 340 000
	Betalningar	(2)				3 920 000	1 420 000	5 340 000
Anslag av administrativ natur som finansieras genom ramanslagen för vissa operativa program ⁴⁷			0	0	0	0	0	0
TOTALA anslag för GD GROW	Åtaganden	= 1+1 a +3	615 000	150 000	1 420 000	3 920 000	1 420 000	7 525 000
	Betalningar	= 2+2 a +3	615 000	150 000	1 420 000	3 920 000	1 420 000	7 525 000
• TOTALA driftsanslag	Åtaganden	(4)	615 000	150 000	1 420 000	3 920 000	1 420 000	7 525 000
	Betalningar	(5)	615 000	150 000	1 420 000	3 920 000	1 420 000	7 525 000

⁴⁷ Detta avser tekniskt eller administrativt stöd för genomförandet av vissa av Europeiska unionens program och åtgärder (tidigare s.k. BA-poster) samt indirekta och direkta forskningsåtgärder.

• TOTALA anslag av administrativ natur som finansieras genom ramanslagen för vissa operativa program		(6)	0	0	0	0	0	0
TOTALA anslag för RUBRIK 1A i den fleråriga budgetramen	Åtaganden	= 4+6	615 000	150 000	1 420 000	3 920 000	1 420 000	7 525 000
	Betalningar	= 5+6	615 000	150 000	1 420 000	3 920 000	1 420 000	7 525 000

Rubrik i den fleråriga budgetramen	5	”Administrativa utgifter”
---	----------	---------------------------

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

		2018	2019	2020	2021	2022 och framåt	TOTALT
GD: GROW							
• Personalresurser		69 000	690 000	828 000	690 000	759 000	3 036 000
• Övriga administrativa utgifter		16 300	91 600	240 600	90 600	30 600	469 700
TOTALT GD GROW	Anslag	85 300	781 600	1 068 600	780 600	789 600	3 505 700

TOTALA anslag för RUBRIK 5 i den fleråriga budgetramen	(summa åtaganden = summa betalningar)	85 300	781 600	1 068 600	780 600	789 600	3 505 700
--	--	--------	---------	-----------	---------	---------	------------------

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

		2018	2019	2020	2021	2022 och framåt	TOTALT
TOTALA anslag	Åtaganden	700 300	931 600	2 488 600	4 700 600	2 209 600	11 030 700

för RUBRIKERN 1–5 i den fleråriga budgetramen	Betalningar	700 300	931 600	2 488 600	4 700 600	2 209 600	11 030 700
---	-------------	---------	---------	-----------	-----------	-----------	-------------------

3.2.2. Beräknad inverkan på driftanslagen

- ☐ Förslaget/initiativet kräver inte att driftanslag tas i anspråk
- ☒ Förslaget/initiativet kräver att driftanslag tas i anspråk enligt följande:

Åtagandebemyndiganden i miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

Mål- och resultatbet eckning ↓			2018		2019		2020		2021		2022 och framåt		TOTALT	
	RESULTAT													
	Typ ⁴⁸	Genomsnittliga kostnader	Antal	Kostn.	Antal	Kostn.	Antal	Kostn.	Antal	Kostn.	Antal	Kostn.	Totalt antal	Totala kostnader
SPECIFIKT MÅL nr 1 ⁴⁹ Information finns tillgänglig online														
Delsumma för specifikt mål nr 1														0
SPECIFIKT MÅL nr 2 Information, hjälptjänster och förfaranden uppfyller vissa minimikrav på kvalitet														
Delsumma för specifikt mål nr 2														0
SPECIFIKT MÅL nr 3 Viktiga nationella förfaranden finns tillgängliga online														
Delsumma för specifikt mål nr 3														0
SPECIFIKT MÅL nr 4														

⁴⁸ Resultaten som ska anges är de produkter eller tjänster som levererats (t.ex. antal studentutbyten som har finansierats eller antal kilometer väg som har byggts).

⁴⁹ Mål som redovisats under punkt 1.4.2: ”Specifikt/specifika mål...”.

Information och förfaranden finns helt tillgängliga för användare över gränserna														
– Resultat	Information och förfaranden finns tillgängliga på engelska							1 000 000		500 000		500 000		2 000 000
– Resultat	Gemensamt gränssnitt för gränsöverskridande användning av dokument och uppgifter									1 000 000				1 000 000
Delsumma för specifikt mål nr 4														3 000 000
SPECIFIKT MÅL nr 5 Ökad medvetenhet om de tjänster som erbjuds och att information och hjälptjänster är väl samordnade och enkla att hitta														
– Resultat	Gemensam sökfunktion och gemensam hjälptjänstsökare			500 000				420 000		420 000		420 000		1 760 000
– Resultat	Gemensamt centrallager för länkar			75 000										75 000
– Resultat	Samordnad marknadsföring									2 000 000		500 000		2 500 000
Delsumma för specifikt mål nr 5														4 335 000
SPECIFIKT MÅL nr 6 Återkoppling från privatpersoner och företag samlas in och analyseras systematiskt för att förbättra tjänstekvaliteten och upptäcka hinder på den inre marknaden														
– Resultat	Kvalitetskriterier och ett gemensamt återkopplingsverktyg för			40 000										40 000
– Resultat	Utveckling av återkopplingsverktyg för rapportering av hinder på					150 000								150 000

Delsumma för specifikt mål nr 6											190 000
TOTALA KOSTNADER		615 000		150 000		1 420 000		3 920 000		1 420 000	7 525 000

3.2.3. Beräknad inverkan på anslag av administrativ natur

3.2.3.1. Sammanfattning

- ☐ Förslaget/initiativet kräver inte att anslag av administrativ natur tas i anspråk
- ☒ Förslaget/initiativet kräver att anslag av administrativ natur tas i anspråk enligt följande:

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

	2018	2019	2020	2021	2022 och framåt	TOTALT
--	------	------	------	------	-----------------	--------

RUBRIK 5 i den fleråriga budgetramen								
Personalresurser	69 000	690 000	828 000	690 000	759 000			3 036 000
Övriga administrativa utgifter	16 300	91 600	240 600	90 600	30 600			469 700
Delsumma RUBRIK 5 i den fleråriga budgetramen								

Belopp utanför RUBRIK 5⁵⁰ i den fleråriga budgetramen								
Personalresurser								
Andra utgifter av administrativ natur								
Delsumma för belopp utanför RUBRIK 5 i den fleråriga budgetramen								0

TOTALT	85 300	781 600	1 068 600	780 600	789 600			3 505 700
---------------	---------------	----------------	------------------	----------------	----------------	--	--	------------------

Personalbehov och andra administrativa kostnader ska täckas genom anslag inom generaldirektoratet som redan har avdelats för att förvalta åtgärden i fråga, eller genom en omfördelning av personal inom generaldirektoratet, om så krävs kompletterad med ytterligare resurser som kan tilldelas det förvaltande generaldirektoratet som ett led i det årliga förfarandet för tilldelning av anslag och med hänsyn tagen till begränsningar i fråga om budgetmedel.

⁵⁰

Detta avser tekniskt eller administrativt stöd för genomförandet av vissa av Europeiska unionens program och åtgärder (tidigare s.k. BA-poster) samt indirekta och direkta forskningsåtgärder.

3.2.3.2. Beräknat personalbehov

- ☐ Förslaget/initiativet kräver inte att personalresurser tas i anspråk
- ☒ Förslaget/initiativet kräver att personalresurser tas i anspråk enligt följande:

Beräkningarna ska anges i heltidsekvivalenter

	2018	2019	2020	2021	2022 och framåt		
•Tjänster som tas upp i tjänsteförteckningen (tjänstemän och tillfälligt anställda)							
XX 01 01 01 (vid huvudkontoret eller vid kommissionens kontor i medlemsstaterna)	0,5	5	6	5	5,5		
XX 01 01 02 (vid delegationer)							
XX 01 05 01 (indirekta forskningsåtgärder)							
10 01 05 01 (direkta forskningsåtgärder)							
•Extern personal (i heltidsekvivalenter)⁵¹							
XX 01 02 01 (kontraktsanställda, nationella experter och vikarier finansierade genom ramanslaget)							
XX 01 02 02 (kontraktsanställda, lokalanställda, nationella experter, vikarier och unga experter som tjänstgör vid delegationerna)							
XX 01 04 yy ⁵²	– vid huvudkontoret						
	– vid delegationer						
XX 01 05 02 (kontraktsanställda, nationella experter och vikarier som arbetar med indirekta forskningsåtgärder)							
10 01 05 02 (kontraktsanställda, nationella experter och vikarier som arbetar med direkta forskningsåtgärder)							
Annan budgetrubrik (ange vilken)							
TOTALT	0,5	5	6	5	5,5		

XX motsvarar det politikområde eller den avdelning i budgeten som avses.

Personalbehoven ska täckas med personal inom generaldirektoratet som redan har avdelats för att förvalta åtgärden i fråga, eller genom en omfördelning av personal inom generaldirektoratet, om så krävs kompletterad med ytterligare resurser som kan tilldelas det förvaltande generaldirektoratet som ett led i det årliga förfarandet för tilldelning av anslag och med hänsyn tagen till begränsningar i fråga om budgetmedel.

Beskrivning av arbetsuppgifter:

Tjänstemän och tillfälligt anställda	– 2018 – andra halvåret: 1 heltidsekvivalent – förberedande arbete för användning av IMI-systemet (för utveckling av centrallagret för länkar och för användning av IMI-systemet för samarbete mellan medlemsstaternas myndigheter för att kontrollera äktheten och giltigheten hos bevis) – 2019: 1 heltidsekvivalent – användning av IMI-systemet för samarbete mellan medlemsstaternas myndigheter för att kontrollera äktheten och giltigheten hos bevis 2 heltidsekvivalenter – kvalitetsövervakning 2 heltidsekvivalenter – hantering av den gemensamma digitala ingången – 2020:
--------------------------------------	--

⁵¹ [Denna fotnot förklarar vissa initialförkortningar som inte används i den svenska versionen].

⁵² Särskilt tak för finansiering av extern personal genom driftsanslag (tidigare s.k. BA-poster).

	1 heltidsekvivalent – användning av IMI-systemet för samarbete mellan medlemsstaternas myndigheter för att kontrollera äktheten och giltigheten hos bevis 2 heltidsekvivalenter – kvalitetsövervakning 1 heltidsekvivalent – analys och offentliggörande av resultaten från återkopplingen 2 heltidsekvivalenter – hantering av den gemensamma digitala ingången – 2021: 1 heltidsekvivalent – användning av IMI-systemet för samarbete mellan medlemsstaternas myndigheter för att kontrollera äktheten och giltigheten hos bevis 1 heltidsekvivalent – kvalitetsövervakning 1 heltidsekvivalent – analys och offentliggörande av resultaten från återkopplingen 2 heltidsekvivalenter – hantering av den gemensamma digitala ingången – 2022 och framåt: 1 heltidsekvivalent – användning av IMI-systemet för samarbete mellan medlemsstaternas myndigheter för att kontrollera äktheten och giltigheten hos bevis 0,5 heltidsekvivalent – användning av andra tekniska metoder för utbyte av bevis mellan medlemsstaternas myndigheter 1 heltidsekvivalent – kvalitetsövervakning 1 heltidsekvivalent – analys och offentliggörande av resultaten från återkopplingen 2 heltidsekvivalenter – hantering av den gemensamma digitala ingången
Extern personal	

3.2.4. *Förenlighet med den gällande fleråriga budgetramen*

☒ Förslaget/initiativet är förenligt med den gällande fleråriga budgetramen. För perioden efter den 31 december 2020 ska beloppet anses vara bekräftat om det stämmer överens med den fleråriga budgetramen som gäller för den perioden

☐ Förslaget/initiativet kräver omfördelningar under den berörda rubriken i den fleråriga budgetramen

☐ Förslaget/initiativet förutsätter att flexibilitetsmekanismen utnyttjas eller att den fleråriga budgetramen revideras

3.2.5. *Bidrag från tredje part*

☒ Det ingår inga bidrag från tredje part i det aktuella förslaget eller initiativet

☐ Förslaget eller initiativet kommer att medfinansieras enligt följande:

3.3. **Beräknad inverkan på inkomsterna**

☒ Förslaget/initiativet påverkar inte budgetens inkomstsida

☐ Förslaget/initiativet påverkar inkomsterna på följande sätt:

☐ Påverkan på egna medel

☐ Påverkan på ”diverse inkomster”

BILAGA
till FINANSIERINGSÖVERSIKTEN FÖR RÄTTSAKT

Benämning på förslaget/initiativet:

Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av en gemensam digital ingång för tillhandahållande av information, förfaranden samt hjälp- och problemlösningstjänster och om ändring av förordning (EU) nr 1024/2012

1. STORLEK PÅ OCH KOSTNAD FÖR PERSONALBEHOVET
2. KOSTNAD FÖR ÖVRIGA ADMINISTRATIVA UTGIFTER
3. METOD FÖR BERÄKNING AV KOSTNADERNA
- 3.1. Personalresurser
- 3.2. Övriga administrativa utgifter

Bilagan ska fogas till finansieringsöversikten under internremissen.

Tabellerna i den används som källa för tabellerna i finansieringsöversikten. De är avsedda uteslutande för internt bruk inom kommissionen.

1. Kostnad för personalbehovet
 - ☐ Förslaget/initiativet kräver inte att personalresurser tas i anspråk
 - ☒ Förslaget/initiativet kräver att personalresurser tas i anspråk enligt följande:

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

RUBRIK 5 i den fleråriga budgetramen		2018		2019		2020		2021		2022 och framåt		TOTALT	
		Heltids ekvival enter	Anslag	Heltids ekvival enter	Anslag	Heltids ekvival enter	Anslag	Heltids ekvival enter	Anslag	Heltids ekvival enter	Anslag	Heltids ekvival enter	Anslag
•Tjänster som tas upp i tjänsteförteckningen (tjänstemän och tillfälligt anställda)													
• XX 01 01 01 (vid huvudkontoret eller vid kommissionens kontor i medlemsstaterna)	AD	0,5	69 000	5	690 000	6	828 000	5	690 000	5,5	759 000	22	3 036 000
	AST												
• XX 01 01 02 (vid delegationer)	AD												
	AST												
• Extern personal ⁵³													
• XX 01 02 01 (budget totalt)	AC												
	END												
	INT												
• XX 01 02 02 (vid delegationer)	AC												
	AL												
	END												
	INT												
	JED												
• Annan budgetrubrik (ange vilken)													
• Delsumma RUBRIK 5 i den fleråriga budgetramen		0,5	69 000	5	690 000	6	828 000	5	690 000	5,5	759 000	22	3 036 000

XX motsvarar det politikområde eller den avdelning i budgeten som avses.

Personalbehoven ska täckas med personal inom generaldirektoratet som redan har avdelats för att förvalta åtgärden i fråga, eller genom en omfördelning av personal inom generaldirektoratet, om så krävs kompletterad med ytterligare resurser som kan tilldelas det förvaltande generaldirektoratet som ett led i det årliga förfarandet för tilldelning av anslag och med hänsyn tagen till begränsningar i fråga om budgetmedel.

⁵³ [Denna fotnot förklarar vissa initialförkortningar som inte används i den svenska versionen].

Utanför RUBRIK 5 i den fleråriga budgetramen		2018		2019		2020		2021		2022 och framåt		TOTALT	
		Heltids ekvival enter	Anslag	Heltids ekvival enter	Anslag	Heltids ekvival enter	Anslag	Heltids ekvival enter	Anslag	Heltids ekvival enter	Anslag	Heltids ekvival enter	Anslag
• Tjänster som tas upp i tjänsteförteckningen (tjänstemän och tillfälligt anställda)													
• 10 01 05 02 (direkta forskningsåtgärder)	AD												
	AST												
• XX 01 05 01 (indirekta forskningsåtgärder)	AD												
	AST												
• Extern personal ⁵⁴													
• XX 01 04 yy Särskilt tak för finansiering av extern personal genom driftsanslag (tidigare s.k. BA-poster).	• – vid huvudkontoret	AC											
		END											
		INT											
	• – vid unionens delegationer	AC											
		AL											
		END											
		INT											
		JED											
• XX 01 05 02 (indirekta forskningsåtgärder)	AC												
	END												
	INT												
• 10 01 05 02 (direkta forskningsåtgärder)	AC												
	END												
	INT												
• Annan budgetrubrik (ange vilken)													
• Delsumma för belopp		0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0

⁵⁴ [Denna fotnot förklarar vissa initialförkortningar som inte används i den svenska versionen].

utanför RUBRIK 5 i den fleråriga budgetramen													
• XX motsvarar det politikområde eller den avdelning i budgeten som avses. TOTALT		0,5	69 000	5	690 000	6	828 000	5	690 000	5,5	759 000	22	3 036 000

Personalbehoven ska täckas med personal inom generaldirektoratet som redan har avdelats för att förvalta åtgärden i fråga, eller genom en omfördelning av personal inom generaldirektoratet, om så krävs kompletterad med ytterligare resurser som kan tilldelas det förvaltande generaldirektoratet som ett led i det årliga förfarandet för tilldelning av anslag och med hänsyn tagen till begränsningar i fråga om budgetmedel.

2. Kostnad för övriga administrativa utgifter

- ☐ Förslaget/initiativet kräver inte att administrativa anslag tas i anspråk
- ☐ Förslaget/initiativet kräver att administrativa anslag tas i anspråk enligt följande:

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

•	2018	2019	2020	2021	2022 och framåt	TOTALT
• RUBRIK 5 i den fleråriga budgetramen						
• Vid huvudkontoret:						
• XX 01 02 11 01 – Tjänsteresor och representationsutgifter						
• XX 01 02 11 02 – Kostnader för konferenser och möten	16 300	31 600	180 600	30 600	30 600	289 700
• XX 01 02 11 03 – Kommittémöten ⁵⁵		60 000	60 000	60 000		180 000
• XX 01 02 11 04 – Studier och samråd						
• XX 01 02 11 05 – Informations- och förvaltningssystem						
• XX 01 03 01 – IKT-utrustning och tjänster ⁵⁶						
• Andra budgetrubriker (<i>ange vid behov</i>)						
• Vid unionens delegationer						

⁵⁵ Specificera typ av kommitté och vilken grupp den tillhör.

⁵⁶ IKT: Informations- och kommunikationsteknik; DIGIT ska rådfrågas.

• XX 01 02 12 01 – Kostnader för tjänsteresor, konferenser och representation						
• XX 01 02 12 02 – Vidareutbildning för anställda						
• XX 01 03 02 01 – Förvärv, hyra och därmed sammanhängande utgifter						
• XX 01 03 02 02 – Utrustning, möbler, materiel och tjänster						
• Delsumma RUBRIK 5 i den fleråriga budgetramen	16 300	91 600	240 600	90 600	30 600	469 700

XX motsvarar det politikområde eller den avdelning i budgeten som avses.

Miljoner euro (avrundat till tre decimaler)

	2018	2019	2020	2021	2022 och framåt			TOTALT
Utanför RUBRIK 5 i den fleråriga budgetramen								
XX 01 04 yy – Utgifter för tekniskt och administrativt stöd (gäller ej extern personal) som finansieras från driftsanslag (f.d. "BA-poster")								
– vid huvudkontoret								
– vid unionens delegationer								
XX 01 05 03 – Andra administrativa utgifter för indirekt forskning								
10 01 05 03 – Andra administrativa utgifter för direkt forskning								
Andra budgetrubriker (<i>ange vid behov</i>)								
Delsumma för belopp utanför RUBRIK 5 i den fleråriga budgetramen								0

XX motsvarar det politikområde eller den avdelning i budgeten som avses.

TOTALT RUBRIK 5 och utanför RUBRIK 5 i den fleråriga budgetramen	16 300	91 600	240 600	90 600	30 600			469 700
--	--------	--------	---------	--------	--------	--	--	----------------

De administrativa kostnaderna ska täckas genom anslag som redan har avdelats för att förvalta åtgärden i fråga och/eller som har omfördelats, om så krävs kompletterade med ytterligare resurser som kan tilldelas det förvaltande generaldirektoratet som ett led i det årliga förfarandet för tilldelning av anslag och med hänsyn tagen till befintliga begränsningar i fråga om budgetmedel.

3. Metod för beräkning av kostnaderna

3.1. Personalresurser

I denna del beskrivs den beräkningsmetod som använts för uppskattning av personalbehovet (antaganden om arbetsbörda, inklusive specifika arbeten (arbetsbeskrivningar i Sysper 2), personalkategorier och motsvarande genomsnittliga kostnader).

• RUBRIK 5 i den fleråriga budgetramen
• Märk: De genomsnittliga kostnaderna för varje personalkategori vid huvudkontoret finns på BudgWeb: • https://myintracomm.ec.europa.eu/budgweb/EN/pre/legalbasis/Pages/pre-040-020_preparation.aspx
• • Tjänstemän och tillfälligt anställda • – 2018 – andra halvåret: • 1 heltidsekvivalent – förberedande arbete för användning av IMI-systemet (för utveckling av centrollagret för länkar och för användning av IMI-systemet för samarbete mellan medlemsstaternas myndigheter för att kontrollera äktheten och giltigheten hos bevis) • – 2019: • 1 heltidsekvivalent – användning av IMI-systemet för samarbete mellan medlemsstaternas myndigheter för att kontrollera äktheten och giltigheten hos bevis • 2 heltidsekvivalenter – kvalitetsövervakning • 2 heltidsekvivalenter – hantering av den gemensamma digitala ingången • • – 2020: • 1 heltidsekvivalent – användning av IMI-systemet för samarbete mellan medlemsstaternas myndigheter för att kontrollera äktheten och giltigheten hos bevis • 2 heltidsekvivalenter – kvalitetsövervakning • 1 heltidsekvivalent – analys och offentliggörande av resultaten från återkopplingen • 2 heltidsekvivalenter – hantering av den gemensamma digitala ingången • • – 2021: • 1 heltidsekvivalent – användning av IMI-systemet för samarbete mellan medlemsstaternas myndigheter för att kontrollera äktheten och giltigheten hos bevis • 1 heltidsekvivalent – kvalitetsövervakning • 1 heltidsekvivalent – analys och offentliggörande av resultaten från återkopplingen • 2 heltidsekvivalenter – hantering av den gemensamma digitala ingången • • – 2022 och framåt: • 1 heltidsekvivalent – användning av IMI-systemet för samarbete mellan medlemsstaternas myndigheter för att kontrollera äktheten och giltigheten hos bevis • 0,5 heltidsekvivalent – användning av andra tekniska metoder för utbyte av bevis mellan medlemsstaternas myndigheter • 1 heltidsekvivalent – kvalitetsövervakning • 1 heltidsekvivalent – analys och offentliggörande av resultaten från återkopplingen • 2 heltidsekvivalenter – hantering av den gemensamma digitala ingången • •
• • Extern personal • •
• Belopp utanför RUBRIK 5 i den fleråriga budgetramen

•	• Enbart tjänster som finansieras via forskningsbudgeten
•	
•	
•	• Extern personal
•	
•	

3.2. Övriga administrativa utgifter

*Ange vilken beräkningsmetod som använts för varje budgetpost.
Ange särskilt vilka antaganden de bygger på (antal möten per år, genomsnittliga kostnader etc.).*

RUBRIK 5 i den fleråriga budgetramen
– Arbetsseminarier med berörda parter för förberedelse av den gemensamma digitala ingången: 2 000 euro (två arbetsseminarier 2018, två arbetsseminarier 2019) – Konferens för lanseringen av den gemensamma digitala ingången: 150 000 euro (2020) – Kommittéer (30 000 euro för varje sammanträde): Två per år 2019–2021 – Årligt sammanträde för samordningsgruppen för den gemensamma ingången (15 300 euro för varje sammanträde): Två per år från mitten av 2018

Belopp utanför RUBRIK 5 i den fleråriga budgetramen